

חומת אש

חומת האש שנבנה בדם ובדמעות"י מרנן ורבנן גדולי ישראל מצוקי ארץ זיע"א
כנגד כת הציונות

שאל נא לימים ראשונים

מלחמתם הגדולה של מרנן ורבנן גדולי ומצוקי ארץ זיע"א, חסידים ומתנגדים, ספרדים ואשכנזים, כנגד טומאת הציונות
• עמ' 4

מדינה עפ"י תורה? לא!

דעתם של מרנן ורבנן גדולי ישראל נגד זה נגד רעיון מדינה לעם ישראל אף אם תהיה 'עפ"י התורה' | הגה"ק מהרש"ב מליובאוויטש זיע"א | הגה"ק מציעשנוב זיע"א | הגה"ק הבית אברהם מסלאנים זיע"א | הגה"ק רבי מרדכי ראטטענבערג זצוק"ל גאב"ד אנטווערפן | הגה"ק רבי מרדכי חיים מסלאנים זיע"א | הגה"ק מסאטמאר זצוק"ל | הגה"ק משאפראן זצוק"ל | הגאון רבי שמואל דוד מונק זצוק"ל | הגרי"ז מבריסק זצוק"ל
• עמ' 10

זאת התורה לא תהא מוחלפת

פסק מרנן הכתב סופר והמהר"ם שיק זי"ע נגד השתתפות בחירות לקאנגרס הרפורמי | הוראתו של מרן החפץ חיים: "אין לנו לרדוף אחרי חיבור עם החפשים באיזה אופן שיהיה" | מוחאתו הנמרצת של מרן הגר"א וואסערמאן: "כי מעתה אין ביניהם ולבין המזרחי ולא כלום" | קריאתו הזועקת של הגה"צ רבי דוד בהר"ן זצוק"ל: "מחויבים להתבדל בהבדלה גמורה מהציונים, ולא להשתתף עמם בשום פעולה כלל"
• עמ' 16

קול חוצב להבת אש קודש

דברות קודש מלהבות אש זיקוקין דנורא דנפקי מלבו הטהור של גאון ישראל וקדושו יחיד הדור מרן רשכבה"ג הגה"ק מהרי"ט מסאטמאר זצוקללה"ה בגודל חומר האיסור הנורא להשתתף וליקח חלק בבחירות להעמדת שלטון המינות הציוני
• עמ' 24

אני שלמה!

מאמרו המאלף של המצביא הגדול הגה"צ רבי עמרם בלויא זצלקלה"ה, שכתב בתמצית דם לבבו הטהור, בו הוא מבאר בטוב טעם ודעת את דעת תוה"ק נגד ההשתתפות בבחירות הטמאות לכנסת הציונית
• עמ' 27

מפני מה אין ליהודי מאמין חלק ונחלה
בבחירות הטמאות לכנסת המינים הציונית?

בחירות ל"מסיון"!

בנוהג שבעולם לתת הסבר על כל דבר המוטל בספק, וכל המרבה בראיות והוכחות ידו על העליונה.

אך ישנם דברים שלא די שאין צורך לתת להם הסבר והצדקה, רק עצם נתינת הסבר הוא נותן טעם לפגם, ומוכיח בעליל כי ירדנו פלאים.

ולדוגמא, מנא ליה לבן כי אביו הוא אכן אביו, היש לו הוכחה לכך, אלא שיש לו חזקה כי אביו הוא אכן אביו, אך אביו לבן שנוקק להסברים כי אביו הוא אכן אביו, הדבר מעיד עליו, כי בן בליעל סורר ומורה הוא.

דוגמא נוספת: אם בן נתקל במחזה מביש, כאשר לנגד עיניו מאן דהוא מבייש או מקלה את אביו, הרי באופן טבעי יצא מכליו להגנת כבודו של אביו המחולל, אך אם יהסס הבן, הרי שמעיד על עצמו, כי אביו נקלה בעיניו, ואינו חשוב לו כלל ועיקר.

דוגמא נוספת: המסיאן האנגלי, עומד לערוך בחירות להנהגתו, יצא מאן דהוא בקונטרס הסברה להוכיח, כי אל לו ליהודי להיות שותף בבחירות אלו, שהרי המסיון מעביר לשמד יהודים רח"ל, והוא יוכיח את דבריו מתורה נביאים וכתובים, ראשונים ואחרונים, ומכא הסברא... דומה כי הדבר יעיד, שהקונטרס נועד ליהודים הרחוקים מאד מאד מיהדות, שהרי למי שמעט קצוהו של יהדות עדיין מפעמת בקרבו, השם "מסיון" בלבד מרתיעו ללא שום הסברים, וללא שום הוכחות, מילה זו בלבד מעוררת בקרבו חלחלה וגיעול, ושנאה עזה, ואין צורך להוסיף ולו משפט אחד נוסף.

חז"ל הקדושים למדונו: "גדול המחטיא יותר מן ההורגו", במילים אחרות: רואים אנו רוצח המסתובב בחוצות עם נשק בידו, וכל ילד שהוא נתקל בו בדרכו, יורה בו חיציו והורגו רח"ל, הרי לנו רוצח אכזרי במלוא מובן המילה, שהכל יצפו ויחלו לחיסולו המהיר ביותר...

והנה אחריו מסתובב לו איש נחמד למראה, עם חיוך רחב על שפתיו, לא הורג, לא יורה, אדרבה מחלק סוכריות ועוגיות לכל ילד הנקלע בדרכו, וזה האחרון - קובעים לנו חז"ל - מסוכן ומרושע פי כמה וכמה מרוצח הילדים הראשון, וכל כך למה? מפני שהלה מחטיא את הילדים, הוא מסירם מדרך התורה רח"ל.

אך העוברים ושבים, אינם מביטים עליו בשנאה כבושה כעל הראשון, אינם מצפים ומייחלים לחיסולו המהיר, שהרי לעיניים אין הוא נראה כל כך מסוכן, אין הוא נראה כל כך מאויים.

הא לנו דעת תורה, לעומת דעת בעלי בתים!

על הפרק עומד שוב, בחירות לכנסת המינים הציוני, הוי אומר בחירות מי ינהיג הלאה את המרד הנורא בה' ובתורתו.

לו היתה התורה הקדושה יקרה בעיניו, לו היתה שנאתינו למחטיאים אלו - הגרועים פי אלף מהרוצחים הגדולים ביותר, גרועים מנבוכדנאצר, נבחרדן, סטאלין והיטלער, או אז לא היתה עולה כלל השאלה, האם מותר או אסור להשתתף בבחירות - כלל ברזל אצל כל מי שפועם בקרבו הרגש אנושי, התרחקות והתבדלות גמורה ממי שבאמת שנאי נפשו! בבחירות להנהגה הנאצית, לא ה' איש משתתף! כי מבין הוא שבעצם ההשתתפות ישנה הכרה בהנהגה, גם אם הוא חלוק עליה בפרט מסויים.

אם ה' הוא האלקים, ואנו בניו ועבדיו, כיצד יתכן לבחור הנהגה המורדת בו, גם אם היינו משיגים את ההישגים העצומים ביותר!

השם "ציונות" בלבד, ה' די בו לעורר בנו שנאה עזה מאין כמוה, תכלית שנאה שנאתים לאוייבים היו לי! ואם לאו הרי סימן כי ירדנו פלאים, כי הלכנו קדורנית מפני ה"צ".

אם בכל זאת מנסים אנו להסביר לאחים טועים על חומר האיסור להשתתף בבחירות - וכפי שאמנם נעשה בעז"ה - הרי שהדבר מעיד על ירידת הדור, וגם אנו בתוכם, עד כמה כהו הרגשות, רגשי שלהבת י-ה היוקדת בטבעיות בלב כל יהודי הנאמן לה' ולתורתו. ואוי לנו שכך עלתה בימינו!

ביום שלישי י"א בשבט לסדר "ויבוא עמלק" תשע"ג, מתכוננים שוב מורדי המלך - מלך מלכי המלכים - לבחור את הנהגת המרד, שתמשיך במעלליה ופשעיה נגד ציוו ותורתו של המלך ונגד נאמניו.

הנהגה מורדת זו, תמורת שתשא את שמה האמיתי "בוגדי השם ותורתו", ואז ה' בושע וחרפה לכל מי שנאמן לו, להתכלל ביניהם, התחכמו בדווקא לישא בזיוף את השם המקודש "ישראל" על חבורתם, וכך להתעות המונים, שכאילו יש להם איזה שהוא קשר ושייכות לאותו עם ישראל צאצאיהם של האבות הקדושים שקבלו תורה מסיני לפני אלפי שנים.

חרפה היא לנו, כי עלינו להסביר לכאלו שהוגים בתורת ה', מפני מה אסור להם להתכלל בין המורדים, דבר כה פשוט וברור, שגם - להבדיל - גוי מגושם מבין.

חולין יהי לנו, להתווכח ולהתפלמס, אם אכן כן הגיעו הנציגים לידי השגים אם לאו, אם הישיבה בכנסת המינים יש בה כדי להציל אם לאו, אם הנציגים אכן לוחמים הם בעד הדת, או שמא להיפך כאשר אמנם אכן כן הוא.

לא זוהי נקודת המחלוקת, ולא זהו שורש הדבר, גם לו יהי שהנציגים אכן יהיו יראים ושלמים, ואף אם יעלה בידם לפעול גדולות ונצורות למען הצלת הדת, ואף באם יצליחו לפעול שכל החוקים יתאימו לתורה, כל אלו לא יתירו קוצו של יו"ד, להסכים עם עצם הנהגה זו, אשר כל עצמותה היא כפירה בתורה מן השמים, בשכר ועונש, ובגלות וגאולה.

אין אנו משתתפים בבחירות, לא מפני ש"אין למי לבחור", או מפני ש"הנציגים בגדו במשלחיהם", גם לא רק מפני שכיום הם המה גוזרי הגזירות, כגיוס בני ישראל לצבא הציוני הכופר, חיטוטי שכבי וכן הלאה, אלא מפני שיהודים אנו ולא ציונים, מאמינים אנו ולא כופרים ח"ו, ומה לו למאמין בבית אבידן.

תודתנו נתונה לכל אלו שעזרו להוציא את הקונטרס, בין בגוף ובין בממון, ישלם ה' פעלם ומשכורתם תהי' שלימה מאת ה'.

עם הצער והכאב על העומדים חלילה להכשל בחמורות שבחמורות. ביחד עם זאת עלינו לשמוח ולהודות להש"ת על כי הבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת, וביום י"א שבט תשע"ג - תהי' זאת עבורינו הזדמנות נוספת לקדש שם שמים, ולהוכיח כלפי שמיא וכלפי ארעא, כי נאמנים אנו לבורא עולם, אמונה ללא סייג תוך בטחון מלא כי לא יעזבנו ולא יטשנו לנצח.

אור האמונה

יו"ל ע"י הוצאת "אור האמונה" להפצת דבר ה' נגד טומאת הציונות

טלפון: 05271-86-565 ת.ד. 5735 ירושלם | פקס: 02-626-0690

החפץ ליטול חלק בהפצת דבר ה' בסיוע בממון, או להפיץ במקום מגוריו נא להודיע בטלפון הנ"ל | החפץ לקבל מכתבים ועובדות על א' מגדולי ישראל הקודמים כנגד טומאת הציונות, נא לפנות אלינו.

מפני מה

אין ליהודי מאמין חלק ונחלה בבחירות הטמאות לכנסת המיינים הציונית?

מפני שאפילו אם לא היה בזה איסור התחברות לרשעים, הלא איסורו חמור הרבה יותר מזאת, שהוא הודאה במינות ודינו ביהרג ואל יעבור, והמשתתף בבחירות אלו להקמת ממשלתם הוא מודה ורוצה בקיומה של מלוכה טמאה זו, הלא אם היה בחירות למסיון ודאי לא היה משתתף בהם, אף אם היה מציל ע"י זה את כלל ישראל מהמסיון, בגלל שידוע שהשתתפותו בבחירות אלו היא הכרה במסיון, כן הדבר כאן שהמשתתף בבחירות מודה ומהלל למינות הציונית שקמה בעוה"ר, והיא נשאת מינות אף אילו היתה מדינה שמכבדת המפגינים על חילול שב"ק ונותנת לכאור"א מהם פרס ע"ז.

מפני שאפילו אם חברי כנסת המיינים הנקראים חרדים היו באמת נלחמים בציונות בכל כוחם ומאודם, אסורה בחירה זו שהיא הכרה בציונות, כ"ש כשאותם הרמאים אינם בושים כלל לפרסם כי המה הציונים המובהקים הגדולים, ונלחמים הם בכל כוחם להחזיק בגזילתם ושלא יהיה אף שעל ממדינתם לערבים, מכריזים דברי כפירה וגידוף "אוהבים את ישראל" "מדינה יהודית", הם הם אותה טומאת המזרחי שנאסרה ע"י כל גדולי ישראל וממשיכים בדרכיה ביתר שאת, הם אינם בכלל מתחברים לרשעים אלא הם הם המיינים הרשעים.

מפני שמה שנאסרו בחירות הללו ע"י רבותינו מאורי הדור זצוקללה"ה אינו כחוק בלא טעם, ואינו שייך למחלוקת כזו שעליה אמרו חז"ל "אלו ואלו דברי אלקים חיים", אלא אלו דברי תוה"ק ואין בזה ספק כלל, ואין כח בשום גדול שיהיה לעקור האיסורים הנוראים, אין כאן כלל "שיטה הקדושה" ושיטה "שאינה כ"כ קדושה", אלא יש דרך אחת והיא דרך תוה"ק, ושאר הדיעות אינם כלום לעומתה, אין זה אלא כנביאי ד' מצד אחד המזהירים את העם שלא להיכנע תחת כנפי הכפירה והמינות, וכנגדם בצד השני עומדים מסיתים ומדיחים כנביאי הבעל בשעתם שהדיחו את עם ישראל לעבודה זרה רח"ל.

מפני שאפילו היו כל חברי הכנסת יראים ושלמים - ג"כ אסור להשתתף בבחירות למדינה הציונית המיוסדת על כפירה ומרידה בד' ובתורתו, אף אם היתה המדינה ע"פ תורה, שזו כפירה בעצם יסוד קדושתן של ישראל, להמירו מעם סגולה בני בכורי ישראל אל עם לאומי ככל גויי הארץ, מרידה בשכר ועונש שהקב"ה נותן שכר לעושי רצונו ומעניש לעוברי רצונו, וגלותינו לא נהיתה סתם כך מפני מקרים טבעיים שקרו לעמינו באותם הזמנים, אלא עונש על חטאינו, וגאולתינו וקיבוץ גלויותינו לארצינו לא תהיה אלא ע"י תשובה, הציונות מבטלת האמונה בביאת משיח צדקינו במהרה בדרך נסית ומופלאת למעלה משכל אנושי, ומשחקת מתקותנו להתגלות כבוד מלכותו בעולם, לתקן עולם במלכות ש-ד'.

מפני שגם אם היו מחוקקים שם בכנסת המיינים הציוני חוקים האומרים שהמה לטובת שמירת תוה"ק, כגון בעד שמירת שבת, ונגד חיטוטי שכבי נתוחי מתים, ואף אם יצליחו לחוקק "חוק" כי אין לגייס לצבא את בני הישיבות, וכדו' - כפי שאומרים אנשי המפלגות שכאילו הם פועלים שם למען שמירת דת תוה"ק - הלא זהו בעצם כפירה בד' ובתורתו שבמקום כזה שמיוסד על מרידה בד' יכריעו בכלל על שמירת התורה, והם אשר יצוונו לקיים תורתנו הק', ובפרט שזאת עומק הציונות שאינה מנוגדת לשמירת המצוות במעשה אלא לבטל כל אמונתן של ישראל, והחוקים האלו שהם כאילו לטובת תוה"ק רק מעצימים ומגדילים כפירה זו.

מפני שאפילו אם ע"י ההשתתפות בבחירות הללו נזכה להיות מאוכלי שולחנה של איזבל, ולקבל מהממון הטמא של הציונים - הלא לנו פיגול הוא לא יירצה כלל, כסף זה טמא ומשוקץ לנו כממון עבודה זרה, ורבותינו נבג"מ זיע"א אסרו עלינו להנות מכסף זה כלל וכלל, וכ"ש ח"ו שלא להחזיק בהם מוסדות התורה והישיבות, א"כ מה לנו ולרעה הזאת.

הידעת?

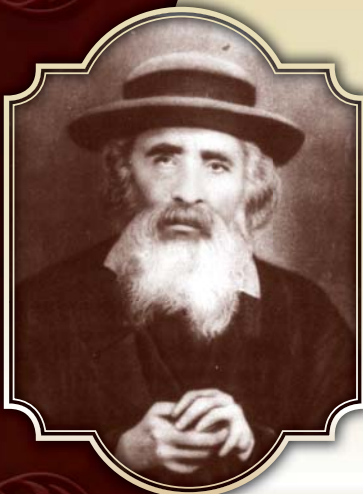
כי על ידי הנציגים ה"חרדים" בכנסת המיינים, יכולים הציונים לחרף ולגדף בשם "ישראל", ואלמלי הם, אילו היו כל המאה ועשרים גלויי ראש לא היתה להם כל אפשרות לקרוא לעצמם בשם "ישראל"

ואתה, בשעה שאתה מניס פתק לקלפי הנך חותם את הנכירה בחותם "ישראל" ומי הוא המחלל את השם, מי שאומר את דברי החירוף וגידוף, או מי שחותם את החירוף וגידוף בשם "ישראל" היש כפרה לחילול ה' כזה? היועילו לך כל מצוותיך ותורתך להצילך מהעונש המר אשר בא יבא רח"ל?

שאל נא לימים ראשונים

מלחמתם הגדולה של מרן ורבנן גדולי ומצוקי ארץ זיע"א
כנגד כת הציונות

**מרן קוה"ק מהרי"ל דיסקין זי"ע:
"להחרימם מבעוד מועד!"**

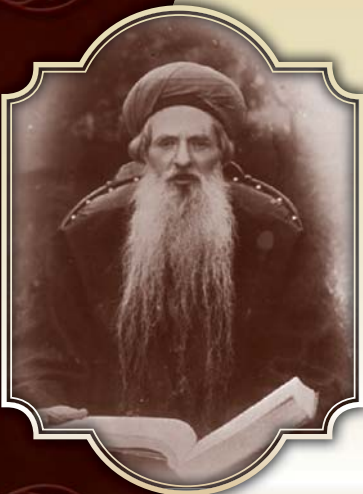
סיפר הגאון רבי משה פראנקנטאל זצ"ל: בתחילת התנוצצות תנועת "חובבי ציון", שיגר קוה"ק הרב מבריסק המהרי"ל דיסקין זי"ע אחרי ואחרי הגאון רבי זרח בראווערמאן זצ"ל במוצאי ש"ק אחד, ופנה לר' זרח ופקדו לאמר: ערוך שלשה מכתבים לשלשת גדולי הדור מחו"ל, לועד אסיפות ולטכס עצות להעביר את המצודה הרעה בעוד מועד, כי סכנה איומה אשר כמוה לא נהייתה מרחפת על שמי היהדות. ועלולה חלילה לעשות כלה ושמות בישראל, לזאת דעתו: שרבני חו"ל יתאספו ויחרימום ויציאו מכלל ישראל, לאסור החתון עמם ולגזור על פתם ויניחם כמו שעשו לכותים, ואם לאו - סיים הרב מבריסק - יתנחמו ויתחרטו לבסוף!

מעשה שטן הצליח והאסיפה לא התקיימה היו שטענו: כי יד ישראל תקיפה ודבוקה בד' אלקי ישראל ובתורתו הקדושה, ומנהיגי התנועה ידועים לבעלי תאוות מגונות ומשחתות. ואין שומע להם, ולטפל בהם למגן ולחנם הוא, ושביקה לרויח וממילא נפל.

היו שטענו: כי אמנם רוצים במאד להוציא הדבר לפועל, אך בעוה"ר באשמת המשכילים לא יתכן לקיים אסיפה, היות שצריכים להשיג רשות מהממשלה לזה. בין כה וכה האסיפה לא יצאה לכלל קיום. והדבר לא יצא לפועל. הדבר ציער מאד את מרן מבריסק, ושב ואמר: מוכסחני שאם לא ננקוט בדרך זו הרי לבסוף כלל ישראל יתחרטו על כך. וכל ימיו הצטער אותו צדיק באמרו "יבואו ימים ויווכחו בצדקת הצעתי".

(מרד דארעא ישראל)

**מרן הגה"ק בעל שדי חמד זי"ע: "השיטה הכזבה הזאת
היא אבן נגף וצור מכשול לבית ישראל"**

אך לעצם השיטה הזאת, הנני מנגד בכל דעתי, יען כי השיטה הכזבה הזאת היא אבן נגף וצור מכשול לבית ישראל בגשם ורוח, כי זאת רואים אנחנו בעליל את הרעה אשר הביאה בכנפיה, בנוגע לכניסת היהודים לארה"ק, ושלילת הזכויות כידוע. וברוח, הה! השיטה הזאת שוללת מכל המחזיקים בה כל תקות ויעודי ישראל המחכים לביאת הגואל האמיתי, גואל צדק, גואל רוחני מופשט מגשמיות, אשר יביא לנו גאולה ניסית, לא טבעית.

ובכן אליכם שלומי אמוני ישראל אתחנן, למען קדושת שמו יתברך, ולמען שמירת קיום האומה הישראלית, אשר סבלה רעות רבות וצרות, כאלה בתקופות שונות כידוע, משכו ידיכם ולבכם מהשיטה המסוכנת הזאת וקחו לכם לקו את האמונה הטוהרה המסורה לנו מאבותינו ונביאי ה', כי יבא לציון גואל, יבא בשליחותו של הקב"ה, לא אשר נביא אותו בחזקת היד, שום השתדלות גשמי מצידנו דרוש לביאתו רק השתדלות רוחני כמאה"כ "היום אם בקולו תשמעו", עלינו להטיב מעמדינו בשמירת התורה וקיום המצוות בכל פרטיהם ודקדוקיהם, עלינו להיות נאמנים להמלכים ולהארצות אשר נשב בהם ובצלם נחסה עד אשר תבא העת המיועדת לגאולתנו ופדות נפשנו ואז יכירו וידעו כל עמי הארץ את ערכנו. וראו כי שם ה' נקרא עלינו, וירום קרן ישראל בכבוד.

(מתוך מכתבו, נדפס בספר "אגרות שדי חמד")

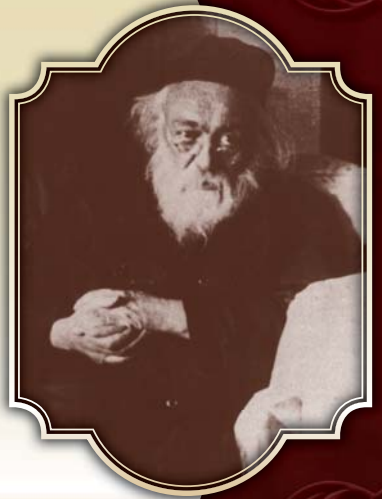
מֶרֶן הַגֵּר "ח מברִיסק זי"ע: "תכליתם הוא לעקור יסודי הדת"

...אחרי הברכה ממע"כ שי', הגיעני מכתבו, ורב תודות על פעולתו לטוב. כן קראתי יתר דבריו בנידן "כת הציונים" שנתחברו ונתאגדו עתה בחזקה, ולא אבוש מלאמר כי לא אדע איך למצוא מסילות לצאת נגדם, אחרי כי האנשים, הלא מהם נודעים במקומותם לרעה, ותכליתם כבר הודיעו ופרסמו כי הוא לעקור יסודי הדת – ולתכלית זה גם לכבוש את כל מקומות מושבות ישראל בכדי שיהי' זאת לעזר למטרתם, וכאשר כבר הודיעו את כל אלה וגלו מחשבתם במכ"ע, ומה נוכל עוד להוסיף דבר בזה, האם יאמנו דברינו עליהם מאשר הם אומרים ומגלים בעצמם.

לא יאומן כי יסופר כי אחרי התגלות זדון לבם מפי עצמם עוד ימצאו מהישרים בלבותם שיתחברו להם – אשר זה מביא תמהון גדול על כל קהל הגולה, כי יתנו להם מקום ואחיזה לענינם, ואיך ימצאו גם משענה בעת שנודע כי הוא חטאת הרבים.

ועכ"ז מצאתי כי הצדק את מע"כ שי', כי ידברו יחד יראי ה' ויצעקו מרה בפרסום בהודעת הדברים מה שהודיעו הציונים בעצמם, ...אולי תהא זאת לרפאות המון בית ישראל אשר עוד לא הושחת לבותם ושבּו מעליהם ורפא להם, וידעו להזהר בנפשותם לבלי להתחבר לענין שהוא הירוס הדת ומכשל לבית ישראל...

(מתוך מכתבו הנדפס בספר "אור לישרים", עמ' 55)

מֶרֶן מֵהֶרֶש"ב מליובאוויטש זי"ע: "המסייעים בידי הציונים עתידים ליתן את הדין"

בדבר שאלתם אודות הציונים... הנני להשיב להם בקצרה:

א) הנה אם גם היו האנשים האלו שלמים עם ה' ותורתו, וגם היה מקום לחשוב ששיגו מטרתם, אין לנו לשמוע לדבר הזה, לעשות גאולתנו בכח עצמנו, והלא אין רשאים גם לדחוק את הקץ להרבות בתחנונים ע"ז, וכש"כ בכחות ותחבולות גשמיים, דהיינו לצאת מהגלות בזרוע אין אנו רשאים, ולא בזה תהיה גאולתנו ופדות נפשנו.

...והמסייעים בידי הציונים הנ"ל עתידים ליתן את הדין, כי מחזיקים המה ידי מחטיאי הרבים.

ולזאת מי לה' ולתורתו לא יתחבר לעושה רעה ולא ידבק אליהם, אדרבה ינגד להם בכל מה דאיפשר, ועד אשר יהי רצון ה' לגאלנו, עלינו לקבל עול הגלות לכפר על עונותינו. ועלינו להתחזק ולעמוד נגד כל גל וגל, ולהיות אמיץ וחזק בקיום התו"מ אשר זאת ה' דורש מאתנו. ולקות אליו ית"ש כי קרובה ישועתו לבוא ויבא משיח צדקנו בב"א. ואם יתמהמה – חכה לו, ובנו הדבר תלוי בתקון מעשינו. והשי"ת ירחם עלינו ויחיש וימהר גאולתנו בב"א. כ"ד דברי ידיד אמת חפץ באהבתם האמיתית מצפה לישועתו של הקב"ה בקרוב, שלום דובער.

(מתוך מכתבו הנדפס בספר "אור לישרים", עמ' 57)

הגה"ק רבי ישראל מסטאלין זי"ע: "זלא יהי מעורב בין חבורת חוברי חבר, ומה גם להציונים והמזרחים בפרט"

...ובהיות כי זה כל האדם אני מבקש ומזהיר לאנ"ש שי' אשר לאחר מאה שנים שלא יהי' ביניהם שום פירוד לבבות מכת החנפים והצבועים, כי לפני חנף לא יבוא, ויהיו כולם באגודה אחת, וזה יהי' להם לאות אמת אשר מי מבני שי' שיהי' בו כל המדות הללו ולא יהי' מכת החנפים והצבועים וירחק את עצמו מן השקר, ולא יהי' מעורב בין חבורת חוברי חבר, ומה גם להציונים והמזרחים בפרט, כ"א חבר ליראי ה', ולא ילמד את בניו ובנותיו בבתי הספר אפילו של עברים, ולא יעשה שום השתדלות להנשאות, זה יהי' להם לראש ולנשיא... ישראל בהרב מהר"ר אשר ז"ל

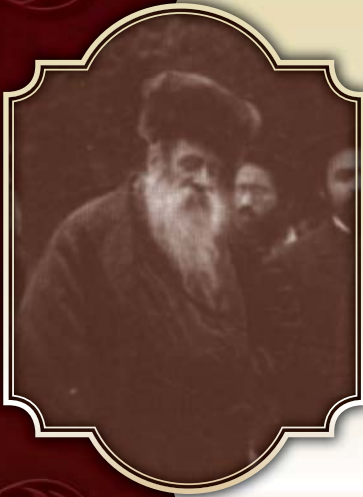
(מתוך צוואתו הק' נדפס בספר "בית אהרן" להרה"ק מקארלין)

ענה ואמר בזה"ל: "הקבצו ושמעו אל ישראל אביכם, האספו ואגידה לכם, ביקש יעקב לגלות את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה". ואמר: "סיפאראן א מדרש אז יעקב אבינו איז אריין גיפאלין אויף זיינע קינדער א חשד ע"ז, דארפין מיר פארשטיין, סטייטש יעקב אבינו האט נישט גיקענט זיינע קינדער, האט ער דען ניט גיוואוסט ווער זיינע קינדער זיינען, און מיקען זיי ח"ו אין אזא זאך ניט חושד זיין: נאר וואס מיינט איר וואס איז ע"ז. ע"ז איז פאראן דרגות, אבק ע"ז, ענף ע"ז, חנוך ע"ז, דעות כוזבות איז אויך ע"ז, צום ביישפיל ציונות! וויל איך און בעט באייך אז איר זאלט מיר זאגן אזוי ווי די קינדער האבין גיזאגט יעקב: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד" וועל איך אייך ענטפערין: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".

(מתוך דבריו שדיבר עם בניו בעת שנפרד מהם בטרם שנסע למנוחות, ילקוט דברי אהרן, מע' דברי ישראל, דף קי"ט)

מֶרֶן הַגֵּה"ק מֵהֶרִי"ד מִבְּעֶלְזָא זי"ע בִּלְיִל יוֹם הַקֹּדֶשׁ: **"אֲסוּר לְהִתְחַבֵּר עִם הַצִּיּוֹנִים וְהַמְזַרְחִים וְכָל כֵּת דִּילֵהוּן"**

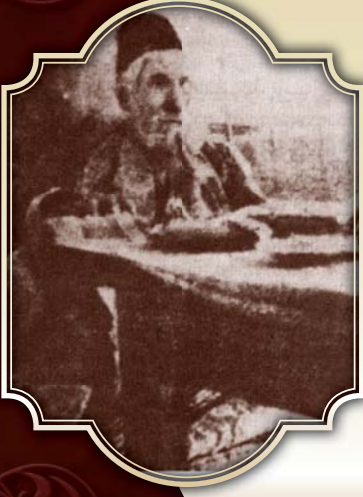
פעם בליל יום כפור, כשכל אלפי החסידים הצטמצמו בבית מדרשו והכינו את עצמם ל"כל נדרי", רוח קדושה שרר בבית המדרש, איש לא הרהיב להוציא הגה מפיו וכל הפיות היו פתוחים לשמוע מאת הרבי דברי התעוררות ליום הדין, עלה הוא ז"ל על הבימה ויקרא מעלי בקול גדול: **"שֶׁאֲסוּר לְהִתְחַבֵּר עִם הַצִּיּוֹנִים וְהַמְזַרְחִים וְכָל כֵּת דִּילֵהוּן"**, ולא יותר, אלה היו כל דברי המוסר לשבירת הלב לפני תפלת "כל נדרי".

(קול ישראל, ח' סיון תרפ"ז)

והארץ לא תמכר לצמיתות, כי לי הארץ, כי גרים אתם עמדי... היינו שכל זמן שהיו ישראל שרויין על אדמתם היתה שם השראת השכינה, לא כן עתה בהגלותנו משם נסתלקה השכינה משם אתנו ביחד, והיא אתנו בכל מקום גלותנו, השכינה אתנו בתוך אחינו בני הכללות ישראל. ואין כוונת הראב"ד ז"ל לאפוקי היהודים היושבים בארץ ישראל בתורת גרים, דהלא בודאי אותן האנשים שהם יושבים שם בבחינת גרים, אינם גרועים מאתנו היושבים בחו"ל, אך כוונת הראב"ד ז"ל לאפוקי אותן הפוקרים הרשעים שיש להם מלוכה מאנדאט פאלעסטינע, והם חושבים עצמם בבחינת תושבים, להם אין שמה השראת השכינה. והנה כתיב ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה, כדאיתא בגמרא ארה"ק אינה מחזקת עוברי עברה, ובטח אר"י לא תחזיקם ותקיאם, ויהי להם סוף שחור ולא ישאר בידם.

(מתוך דבריו בש"ק בהר-בזקתי תרפ"ב בק"ק האלשיץ)

הס"ק רבי אליעזר שלמה אלפנדרי זי"ע: **"אֲסוּר לְכָל אִישׁ אֲשֶׁר רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עָמְדוּ עַל הַר סִינַי - לְהִשָּׁאֵר חֵבֶר בַּעֲדַת וַעַד הַלְאוּמִי"**

בגזירת עירין פתגמין הנני מודיע בשער בת רבים, אשר הרימה יד בתורת משה והמחללת חוקי התורה והדת בשאט נפש, וחלילה לכל ישראל כשר לבוא בחברתם, ומכש"כ לסיע ידי עוברי עברה וטמאים בנפשותם באיזה סיוע שהוא.

ואחרי שהממשלה הרוממה יר"ה נתנה רשות לצאת מעדת ועד הלאומי, הרי חובה קדושה מוטלת על כל שומרי תורה להיות זריזין מקדימים למצות ולצאת בעוד מועד מעדת ועד הלאומי.

וכל המתרשל בימים המעטים האלה, הרי הוא גורם רעה לנפשו וגורם לשם שמים שיתחלל על ידו, והוא עתיד ליתן את הדין, וישראל עם קדוש ישמעו לדברי חכמים ולא יאבו ולא ישמעו ידברי פתוים והסטה והוראת היתר מסרסורי עבירה איזה שהם, והשומע לנו ישכון בטח ושאנן מפחד רעה אמן.

הכ"ד עומד ומצפה ישועת גאדרי, אליעזר שלמה אלפנדרי.

(מתוך מכתבו, נדפס בספר "מרא דארעא ישראל" ח"ב, נספח לפרק "כיבוש הקהלות")

מֶרֶן הַגֵּרִי"ח זֶאנְעֶנְפֶּלְד זי"ע רֵבֵה שֶׁל יְרוּשָׁלַם: **"לַעֲקוֹר תּוֹרַת מִיִּשְׂרָאֵל ח"ו רַק כָּל הַגּוֹיִם בֵּית יִשְׂרָאֵל"**

...יקרת מכתב הנדפס מאת היראים בעירו אשר בו שפכו שיח לבבם על תעלולי הציונים והמזרחים בעירו ואתם עםם האקרו"ט דשם, קבלתי בזמנו, ומפני סיבות שונות נתעכבה תשובתי עד כה ואתו הס"ר.

צר לי מאד לשמוע עד היכן הגיע החוצפה של פריצי עמנו אשר מתגברים בכל תוקף לבטל בזרוע את התורה מישראל ח"ו, וראשית מעשיהם להרוס את חומת הדת אשר יסדוה האיתנים מוסדי ארץ, אך כבר אמר דהע"ה מאויבי תחכמני ועלינו לאזור כוחותינו להדפס שלא יבצעו זממם ח"ו, והנני אומר לכת"ר ישר חילו על אשר עמד בפרץ עד כה, ואל ירך לבבו ח"ו במלחמת מצוה זו כי זכות אבוק"ק יעמדו לו להקים עולה של תורה ומצוה.

גם פה באה"ק ת"ו, וביחוד בעי"ק התאחדו החפשים וסיעתם לכבוש את כל הקהלה ת"י, ולעקור תורה מישראל ח"ו רק ככל הגוים בית ישראל, תורת לאומים ושפה להם, וחק חקו שעל פיהם ישק כל הצבור בא"י, ואין בה שום זכר לדת, והחרדים בא"י עומדים נגדם ולוחמים במסירות נפש ממש, ותקותם חזקה כי בעה"י יעלה בידם להנצל מצפרניהם החדות של הציונים וכת דילהון, ואשרי להמקנאים קנאת ה' בדור פרוץ הזה עקבתא דמשיחא אין קץ לשכרם, וכל העומדים בפרץ יזכו לראות בביאת בן פרץ משיח צדקנו בב"א.

(מתוך מכתב נדפס במרא דארעא ישראל ח"ב עמוד מ"ט)

הגה"ק רבי אברהם מסלאנים זי"ע: "ענין הציונות מתנגד לאמונה"

...וטוב שפירשת ענין הציונות כי ענין הציונות מתנגד לאמונה, הן בתושבע"פ והן בנביאים והן בתורה מן השמים והן בתורה שבכתב, - ומפני זה הטעם עצמו שהוא נגד לאמונה הרחקנו אותו עד קצה האחרון.

אין אנו מדברים באלו הציונים החפשים שפקרו מעליהם עומ"ש לגמרי, כי אין אלו ציונים רק רשעים. רק אנו רומזים אל המזרחים אשר בחיצונותם המה פורשים טלפים, ואפילו עוסקים בתו"ת אבל נקודת האמת והאמונה חסר להם, - ויש מגדוליהם שכבר מרגישים זאת אבל הגיאות והפניות מעגל המסכה הנעשה מזהב וכסף א"א להם לחזור בתשובה ר"ל.

בוא וראה אשר על שבנא וסיעתו אשר דרש ברבואתא יותר מן חזקי' מלך יהודא אחז"ל קשר של רשעים אינו מן המנין, ואיך נוכל להרים ראש כנגד מאמחז"ל הזה אשר מרפס איגרא, אדרבא זה כל עמלינו לזכות לנקודת אמת ואמונה, ופרי כל עבודתנו במסירת נפשינו ונפש בנינו ובנותינו אולי ישארו יהודים נאמנים לה' ולתורתו, להאמין פשוט ב"ג עקרי הדת....

(מתוך מכתבו נדפס בגליון "החזמה", שנת תשכ"ט)

הגה"ק המקובל רבי חיים שאול דוויק זי"ע: "ואם בעוה"ר יתאשר ויתקיים 'הועד הלאומי' בארה"ק - שוב למה לנו חיים"

חזק ונתחזק בעד עמינו ובעד ערי אלקינו.

באמת בעוה"ר אנחנו רואים בעיני המצב הרוחני הולך וחסור מכמה ענינים ופרטים שאי אפשר לפרטם, ואם בעוה"ר יתאשר ויתקיים הועד הלאומי בארץ הקדושה שוב למה לנו חיים אנחנו עם בני ישראל, בני אברהם יצחק ויעקב דור אחר דור, כמה וכמה אבותינו הקדושים מסרו עצמם על קיום התורה והמצוות, ואם בעוה"ר הנחרב בית המקדש על שלא שמרו בני ישראל התורה והמצוות כמ"ש הכתוב על מה אבדה הארץ על עזבם את תורת, וא"כ אם אנחנו חלילה לא נשמור התורה איך נקוה עוד לבנין בית המקדש וביאת משיחנו, ובודאי שאנחנו עם בני ישראל אין לנו כח בזה כי אם בתפילה ובבקשת רחמים כמ"ש הכתוב הקול קול יעקב, ה' ירחם עלינו שיחזירנו בתשובה שלימה לפניו, ואז הוא שנצפה לביאת משיחנו ובנין בית מקדשנו שיבנה במהרה בימינו, דברי החותמים לכבוד התורה הק' שתעלה ולקיום הדת.

הצעיר יחי' ידיד הלוי הצב"י חיים שאול דוויק הכהן

(העתק מכתב"ק, נדפס בספר "מרא דארעא ישראל" ח"ב, נספח לפרק "כיבוש הקהלות")

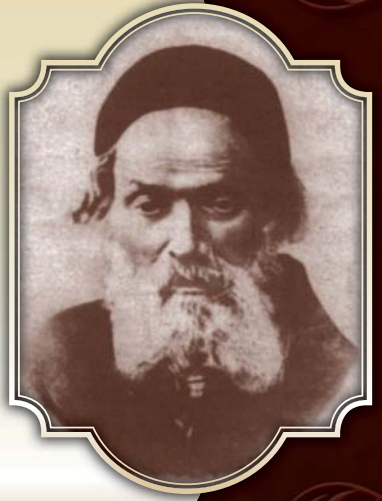

מרן בעל ה"חפץ חיים" זי"ע: הציונים - מזרע עמלק

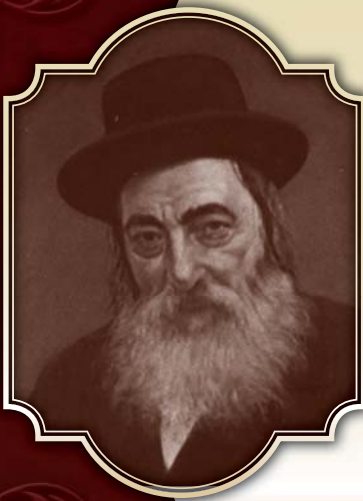
ושמעתי מהקדוש בעל חפץ חיים ז"ל, אודות היעווסעקס (הם הכופרים ברוסלאנד מזרע היהודים) בזה"ל, **"בייא מיר איז ברור, אז זיי זיינען פון זרע עמלק"** (תרגום: אצלי ברור שהם מזרע עמלק).

והנה כתוב (שמות יז, טז) 'מלחמה לה' בעמלק מדור דור', והעידה תורה בזה כי המלחמה הזאת קיימת בכל הדורות עד בוא המשיח, אלא שבדורות הקודמים עת שלטון התורה בישראל, נהלו המלחמה זרע עמלק מאוה"ע, אבל מעת שפרקנו עול התורה ממנו, שרצו זרע עמלק בתוכנו ונתרבו בינינו המומרים להכעיס, כמו היעווסעקס הנמצאים לא לבד במדינה האדומה, כי אם בכל תפוצות ישראל, מקצה הארץ ועד קצה הארץ וגם באה"ק, אשר המתיוונים שמה הן אותן היעווסעקס בעצמן ואין שום הבדל ביניהם, רק שאלו כותבים בזארגון יידיש, ואלו כותבים ומפטטים בזרגון עברי - ניי העברעאיש - אבל על הללו והללו נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחו מן העולם.

(תלמידו הגר"א וואסערמאן זצוק"ל במאמרו "אומר אני מעשי למלך", אות ג')

בעל "אהבת ישראל" מויזניץ זי"ע: "מעולם התנגדתי לתנועה הציונית בכלל ובפרט"

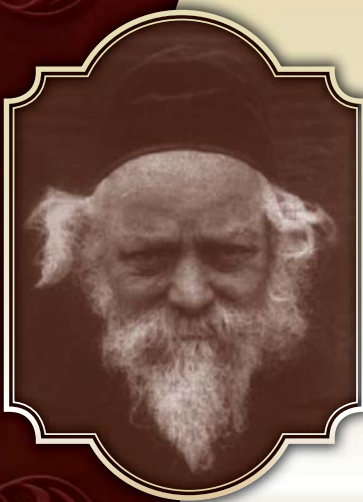
הגליון משבוע החולף היה לנגד עיני וראיתי כתוב בו דברים בשמי שלא אמרתם ולא עלו על ליבי מעולם. ע"כ אבקש בזה בכח חוקי הדפוס סעיף י"ט ליתן מקום לדברי אלו בעתונכם, הנאמרים באמת ויושר:

מה שנכתב שם בשמי, שאמרתי "שהרעיון הציוני הוא רעיון נשגב, וא"א לישראל כשר ההולך בדרכי היהדות ואדוק במצוות ד' ותורתו להתנגד לרעיון הנעלה הזה", הוא שקר מוחלט, כי באמת לא הוצאתי מפי דברים כאלה. אמרתי רק שאינני מתנגד לציון, היינו לביאת גואלינו ולבנין ירושלים, אשר על זה יתפלל כל חסיד לעת מצוא, אבל לא לרעיון הציוני כשיטת תיאודור הרצל ומכס נרדו! והאיש הזה שכתב כן בשמי והמכנה א"ע בשם "חסיד ציוני", אשר באמת הוא "מין-ציוני", שקר העיד בי, ויען יראתי פן יחשדוני בני עמי בדבר שאין בי ויקויים בם מאמרם ז"ל החושד בכשרים לוקה בגופו, ויבואו בעל כרחם להסתפח בחברת הציונים.

ע"כ הנני מודיע בשער בת רבים, שמעולם התנגדתי לתנועה הציונית בכלל ובפרט, ורק מצפה אני בכל יום ויום לביאת משיח צדקנו שיתגלה בקרוב ויעשה נסים ונפלאות לעיני כל, כאשר התנבאו ע"ז נביאינו התמימים והישרים, ויביא אותנו לארצנו הקדושה.

(מתוך מכתבו, נדפס בספר "קדוש ישראל" ח"ב, עמ' תרי"ט)

הגה"ק רבי ברוך בער לייבאוויץ מקאמעניץ זי"ע: "היה מדבר בריתחא על הציונים, והיה ממש נשתנה צורתו כשדיבר עליהם"

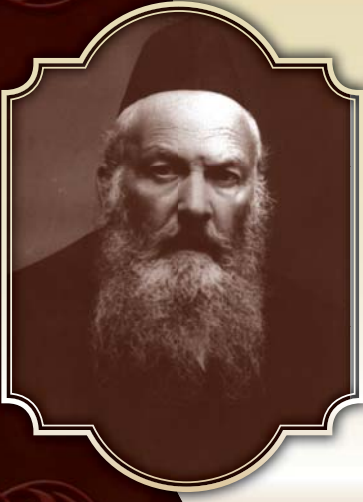
היה מדבר בריתחא על הציונים, והיה ממש נשתנה צורתו כשדיבר עליהם, והיה הרבה פעמים מדבר בריתחא ובאנחה בתוך היכל הישיבה "אוי די רשעים", כשהלך קצת לרגוע את נפשו מעבודת היום על הדרך לביתו, כל פעם דיבר וזעק עליהם, וכן הרבה פעמים באמצע בית המדרש בישיבה קרא לפניו כמה בחורים וצעק לפנייהם על הציונים והביע את צערו, אח"כ נח קצת ולמד להלן, ואז היה אומר הרבה פעמים: "איך שריי דא אין ישיבה קעגן ציונות וואס טוה איך אויף"? אלא הענין הוא כדאיתא בגמ' ב"ב ל"ח שאם אדם מוחה אינו נעשה חזקה, וכן בעניננו "א חזקה וועט שוין נישט זיין" (תרגום: "אני צועק כאן בישיבה, מה אני מועיל? - אלא 'חזקה' כבר לא תהיה").

(מפי תלמידו רבי מרדכי שוואב)

כשהיה רבי ברוך בער באמערקא והתאכסן אצל שו"ב אחד, ולאחר שאכל אצלו שמע ממנו דברי ציונות, וחשש שמא מינות נזרקה בו, אמר לי שיש לו תרעומות עלי על שאינו חושש לבריאותו, כי אם הייתי חושש לבריאותו, הייתי מרבה לחקור אם אין השו"ב חשוד.

(משכנות הרועים, עמ' תרכ"א)

מחנך הגה"ק רבי אלחנן וואסערמאן זי"ע: "לולא היו היהודים נוקטים תמיד בשיטת הנהי' כגויים - לא היה נשאר לנו זכר"

עד דורותינו האחרונים ערכו היהודים את מדיניות הגלות שלהם בהתאם לעצת התורה. התנאים טרם שהלכו לרומא לבטל גזירות קשות היו נוהגים ללמוד את פרשת יעקב ועשו ושם מצאו קוים לפעולתם (רמב"ן ושלח). בדורנו אנו בטלו את כבוד התורה, אצל התורה באים רק עם שאלות בעניני אמירת קדוש, שאלות מדיניות ז.א. שאלות הנוגעות לכלל ישראל מפקיעים מתחת סמכותה של התורה, המוסמכים לברר שאלות אלה הם המדינאים המקצועיים והסופרים, המה הם מנהיגי הדור.

מאיזה מעין הם שואבים את שיטותיהם הפוליטיות? מתורתם הם נהי' ככל הגוים. בתורת ה' מזלזלים. כשם שיש לפי דעתם לחקות את הגוים בכל שטחי החיים, כך גם יש לחקותם בשטח המדיני והמפלגות, הם אינם יודעים או יותר נכון מסרבים לדעת את האמת, **שלולא היו היהודים נוקטים תמיד בשיטת הנהי' כגויים**, כי עתה כשם שנמחקו עמים גדולים וכבירים מהם, לא היה נשאר גם לנו זכר, לאדם חושב ברור כי דברי ימי ישראל הולכים במסלול יחיד ומיוחד שאין דומה לו בכל אומה ולשון, **הנוקטים בשיטות רגילות ביחס למדיניות הגלות של היהודים**, מודדים במדה מזויפת ושוקלים במשקל מרמה. סחורות מודדים במטרים וחלב בליטר או בכוסות. הבא למדוד משקה במטרים וסחורה בליטרה הרי הוא משוגע... אלא הן בקצור הוראות התורה בדבר יחסנו אל הגוים ועל פי ההוראות האלה נהגו היהודים בכל הזמנים עד הדורות האחרונים. (ילקוט מאמרים ומכתבים מהגר"א וואסערמאן זי"ע"א)

הגה"ק רבי שמעון סופר מערלוויא זי"ע: "הציונים המה כופרים גמורים ואשר מי עוד ניצוץ יהדות בלבו שונאם ואינו יכול להתחבר עמהם"

לכבוד אהובי ידידי הרב הגה"ק החסיד החר"ף ובקי המפורסם וכו', כש"ת מו"ה דוד דוב נ"י לעד, אבדק"ס באוהעלי יע"א.

אחזי **אחד** כבודו הרמה נ"י אודיעהו דעתי בענין זה, הנה גלוי ומפורסם **אשר** הציונים המה כופרים גמורים **אשר** המה בעצמם מעידים על עצמם, ואשר מי עוד ניצוץ יהדות בלבו שונאם ואינו יכול להתחבר עמהם. והמזרחים אשר באים במסוה היראה המה אחודים עם הציונים, וכבר למדונו חכז"ל אם מסופקים על אחד מה הוא, יראו עם מי מתדבק, כמבואר בפ' אלו טריפות לא לחינם הלך זרזיר אצל עורב, אלא מפני שהוא מינו. והמה כמו השטאטוסקווא שמשימים מסוה היראה על פניהם, באמרם שאינם משנים שום דבר, ובזה מונעים הרבה מבני הקהילה מלבוא בקהל ארטהאדאקסען, כן המזרחיסטען ממשיכין לבבות מאחינו אצלם להתרחק מהציונים, ועל ידיהם מתאחדים עמהם, ועתה התלבשו בשם הישוביסטען, בראותם כי המזרחים והציונים מהם מרחיקים עודנה, מתלבשים בשם חדש ומשחיתים ומבלים ומכלים ר"ל, ומי שיש בידו לעוקרם מצוה רבה עושה, והמסייעם ומחזיקם והגבאים המה חברים של ירבעם בן נבט וכו'.

והנה בזה ידידו מוקיר כבודו כערכו הרמה, הק' שמעון סופר אבדק"ק ערלוי.

(נדפס בספר "תיקון עולם", עמוד ס"ב)

מרת הגה"ק רבי יוסף צבי דושינסקיא זי"ע גאב"ד ירושלים: "חלילה לכם להתחבר עמהם"

איסור גמור מהרבנים שליט"א להתחבר עם הציונים וגירוריהם.

ב"ה. יום שנכפל בו כי טוב תרפ"ד לפ"ק, פה ק"ק חוסט יע"א.

אחב"י החרדים לדבר ד' שליט"א.

הנה כבר ראינו מעשיהם של הציונים לדאבון נפשינו, זה כמה שנים יצאו נגדנו בחרף פיפיות השכם והערב ואנחנו החשינו עד כה, ועתה ללהב יצאו להרוס אשיות הדת, ועל הכלל כולו יצאו במכתבי פלסתר שלהם שפתייהם אתם מי אדון להם, וארס הנחש בשיניו עומד, ובפרט אשר ידוע ומפורסם שכל מעשיהם נגד רצון שרי הממשלה אשר חוסים אנחנו בשלום עמהם, ואם החשינו עתה ימצאנו חלילה עון, כי מאז ומקדם קיימנו בעצמינו דברי הנביא דרשו שלום העיר וגו'.

ע"כ הרמונו עתה קולנו אליכם אחב"י שליט"א שחלילה לכם להתחבר עמהם אבל תהי' כולכם בעצה אחת ובחבורה אחת, וכל העם על מקומו יבוא בשלום.

הק' יוסף צבי דושינסקיא אבדק"ק חוסט והגליל.

(נדפס ב"הקול קול יעקב" – ירושלים תשמ"ב)

יהודי! עמוד והתבונן!

בהשתתפך בבחירות הטמאות - הינך מעמיד ממשלת מרד בד' ובתורתו הק' רח"ל!

מדינה עפ"י תורה? לא!

בקרב רבים נשרשה טעות - כי הציונות פסולה, אך זרק מפני מעשיה ופרטיה, כחילול שבת, חיטוטי שכבי, והעברת רבבות מילדי ישראל לשמד, וכל מעשיהם הנפשעות מאז יסודם עד היום הזה. ומשום כך - חושבים הללו - כי צריך לעשות הכל למען להפך את המדינה הציונית ל'מדינה עפ"י תורה', והכל על מקומו יבוא בשלום.

מרנן ורבנן גדולי ישראל מצוקי ארץ זיע"א, אשר מפיהם אנו חיים ומימיהם אנו שותים, הוקיעו נחרצות את רעיון זה, וכתבו בברור כי אף אם תהי' המדינה "חרדית למהדרין", גם אם יתעטפו כולם כאחד בטלית ותפילין ויחזקו "חוק" שכל "אזרח" חייב לשמור כל סעיף בשו"ע, לא תוקטן התנגדותם אליה, כי עצם הקמת מדינה ועצמאות לעם ישראל בזמן הגלות - אסורה לנו על פי תורתנו הקדושה - להלן הבאנו חלק מדבריהם הק'.

הגה"ק רבי מרדכי ראטטענבערג זצוק"ל גאב"ד אנטווערפן

ולדידי פשיטא לי שגם בלעדי הטעם שאין לנו להתחבר עם החפשים, נגד רצון ד' ונגד טובתן של ישראל הוא לכונן ממלכת ישראל טרם בוא שליח ד' משיח צדקינו אשר אנו מחכים לו בכל יום שיבוא.

(שו"ת "יד מרדכי", סימן נ"ג)

הגה"ק רבי מרדכי חיים מסלאנים זיע"א

אמר על אלו שמחפשים מדינה על פי תורה, למה הדבר דומה, לאחד שקנה 'חזיר' לאכילה, ולקחו להשוטט שיטוט אותו בכל ההידורים ויבדוק את הריאה וכל האברים אם אינו טריפה - אמר לו השוחט: מה לך מהחלף הכשר והטוב ומהריאה הכשרה אם החזיר טריפה ואסור לאכלו. כן בענינינו: המדינה (בעצם) הוא חזיר, אפילו אם תהיה מהדרין למהדרין היא נשאת חזיר...

(משמרת חומותינו תשי"ז, דף ק')

הגה"ק מסאטמאר זצוק"ל

ובעונותינו הרבים רוב העם שבכל הכתות היו אמצעים לסייע לזה, כי גם מהכשרים שבישראל אף מאותן שלחמו הרבה עם הציונים עבור מעשיהם בהריסת הדת ומינות וכפירה רחמנא ליצלן, אבל בעצם הרעיון הטמא שלהם של יציאה לחירות ועשיית מלוכה טרם ביאת המשיח, שזה הוא העיקר של השורש פורה ראש ולענה, בזה נתפסו הרבה כשרים מישראל, כי גדול כח היצר המסמא עינים בזה ולא שמו על לבם. והיה סיוע לדבר הרע הזה מרוב העם מהם במעשה ומהם בדיבור באופנים שונים ומשונים אשר טח עיניהם מראות כי בנפשם הוא.

(הקדמה לספר ויואל משה)

הגה"ק רבי אלחנן וואסערמאן זצוק"ל

אבי הרעיון הלאומי החדש בישראל הוא בעל השחר הידוע, שחי לפני שישים שנה ונלחם כל ימיו במרידות מרובה נגד התורה. כנראה חשב, כי התורה שבקה כבר חיים ויש לירשה ולשם כך המציא תהליך לתורה בצורת הרעיון הלאומי. בעצם לא היתה זו המצאתו המקורית. בימים ההם ימי המלחמה הבלקנית, הגו ברעיון הלאומי כל עמי הבלקן הקטנים אשר בקשו לפרוק את עול הטורקים מעל צוארם. היתה לו אפשרות להעביר נטיעה מושלמת על אדמה יהודית.

עיקרה של השיטה הזו: כי להיות יהודי, פירושו של דבר להיות בעל הכרה לאומית ותו לא. ממלאי מקומו השלימו את תורת רבם באמרם, כי גם משומד יכול להחשב כיהודי לאומי. מה היא דעת התורה לשיטה שכזו. יש הלכות ברורות לנושא זה: בשלושים ושה מקומות הזהירה תורה על הגר. את הגר יש לפנק כפנק אב את בנו יחידו. מה הוא מוצאו של הגר? אפילו הוא מבני בניו של המן, הרי הוא בבחינת גר ולהיפך בנו של גדול בישראל, שהמיר את דתו, הרי הוא בכלל "מורידין ולא מעלין", גרוע הוא בעינינו מהכלב שאין מצות מורידין נוהגת בו. אנו נוכחים לדעת, כי לפי השקפתנו המוצא לבדו בלעדי התורה מחוסר כל ערך, וממילא הרעיון הלאומי אינו אלא אליל חדש והוא בכלל עבודה זרה. במשך הזמן הוליד הרעיון הלאומי בן ונקרא שמו: לאומי-דתי. השם מוכיח כי התואר דתי לא יספיק לבדו אלא יש להשלימו בתואר לאומי. השם הזה לכשעצמו מהוה כפירה באחד מעיקרי האמונה. נאמר 'תורת ה' תמימה', אין היא חסרה דבר ומום אין בה. הוזהרנו 'לא תוסיפו וכל המוסיף גורע'. זה ברור שהיות שהרעיון הלאומי הוא אצל יהודים הרי הוא "עבודה זרה", הרי ממילא הלאומי-דתי הוא עבודה זרה בשיתוף. (עיקבתא דמשיחא, אות ל"ד-ל"ה)

הגה"ק מהרש"ב מליובאוויטש זיע"א

בדבר שאלתם אודות הציונים והבאנן שלהם, הנני להשיב להם בקצרה:

הנה אם גם היו האנשים האלו שלמים עם ה' ותורתו, וגם היה מקום לחשוב שישגו מטרם, אין לנו לשמוע לדבר הזה, לעשות גאולתנו בכח עצמנו, והלא אין רשאים גם לדחוק את הקץ להרבות בתחנונים ע"ז, וכש"כ בכחות ותחבולות גשמיים, דהיינו לצאת מהגלות בזרוע אין אנו רשאים, ולא בזה תהיה גאולתנו ופדות נפשנו.

(מתוך מכתבו נדפס בס' "אור לשרים", עמ' 57)

הגה"ק מציעשנוב זיע"א

(בן הדברי יחזקאל משינאווא, חתן מהר"י מבעלזא)

ואח"ז קמו אלו המכונים בשם המזרחים רק בשינוי השם לבד, ובאמת פנימיותם ושיטתם אחוזה יד המה עם הציונים, כי רעת הציונים איננה מפני שאנשים חטאים הם המחזיקים בה, כי האמת הוא בהיפך, הציונות מחלה ממארת היא בעצמותה, כפירה והכחשה לדתינו, ואשר ע"כ החטאים האלה מחזיקים בה, ו'המזרחים' האלה אומרים לטהר את הציונית, הרי הם חפצים לטהר את השרץ במקוה טהרה.

("דברי שמחה", מכתב ג')

הגה"ק רבי אברהם מסלאנים זיע"א

וטוב שפירשת ענין הציונות, כי ענין הציונות מתנגד לאמונה, הן בתושבע"פ והן בנביאים והן בתורה מן השמים והן בתורה שבכתב - ומפני זה הטעם עצמו שהוא נגד לאמונה, הרחקנו אותו עד קצה האחרון. אין אנו מדברים באלו הציונים החפשים שפקרו מעליהם עומ"ש לגמרי, כי אין אלו ציונים רק רשעים. רק אנו רומזים אל המזרחים אשר בחיצונותם המה פורשים טלפים.

(מתוך מכתבו - נדפס בגליון "החומה" תשכ"ט)

הגרי"ז מבריסק צוק"ל

בעת הקמת המדינה שאלו את מרן הגרי"ז זצ"ל, האם להדגיש את העובדא שבראשות המדינה עומדים כופרים שכל מטרתם עקירת הדת, או להתייחס בעיקר אל האיסור החמור שבעצם הקמת מדינה לישראל, לפני ביאת המשיח, ושיבת הסנהדרין בלשכת הגזית.

ושלחו גאון אחד שליט"א ממקורביו של רבינו הגרי"ז לשאול את חוות דעתו הרמה בנידון זה ואמר לו רבינו, שצריך להדגיש בעיקר את האיסור שבעצם הקמת מדינה, שכל יחשוב מאן דהוא שאם תתנהג המדינה עפ"י שולחן ערוך יש היתר להקימה.

(ע"ו לבית בריסק, ח"ד, עמ' קצ"ו)

וכן שמעתי בשם הגאון רבי רפאל שפירא זצ"ל (מחיה) שאמר מרן הגרי"ז זצ"ל להרה"צ רבי עמרם בלויא זצ"ל, "יש להדגיש שאין חסרונה של המדינה רק בגלל חילול שבת, והעבירות כמעשה שהם עושים, כי אפילו אם אתה תהיה ראש הממשלה, אסור להקים את המדינה..."

(ע"ו לבית בריסק חלק ד' עמ' קצ"ו)

שומה בפי מרן הרב מבריסק ז"ל: אף אילו ח"ו הי' ה"חפץ חיים" עומד בראשות המדינה, היתה טריפה ואסורה באותה המידה.

(משכנות הרועים, עמ' תתל"ו)

ואף אם יהיו כל חברי הממשלה כולם אהובים כולם ברורים אף כתנאים ואמוראים, מכל מקום אם לוקחים הממשלה והחירות מעצמם טרם שהגיע הזמן הוי דחיקת הקץ שהיא כפירה בתורה הקדושה ובאמונה.

(ויאל משה, מאמר ג' שבועות, סימן ע"ז)

הגה"ק משאפראן צוק"ל

שמחתי שאתה מבין היטב האיך צריך להתרחק מכל טעות אשר גבר בעוה"ר עתה מיום שנתיסדה בעוה"ר המדינה הטמאה של הציונים, והיא ממש "עבודה זרה" ו"מינות גמור".

ותדע אהובי בני נ"י שגם אם הי' מנהלים מדינתם, אפילו לא כמו עתה, אלא הי' מכבדים שומרי תורה, וגם הי' נותנים חוק שכל מה שנעשה בהנהלת המדינה צריך להיות לא נגד חוקי התורה הקדושה, אפילו הכי כל הרעיון של מדינה זו הוא טמא.

(תורת א', ח"ד, מכתב ל')
על זה אומר לך, מדינה זו יסודה מינות יותר מכל מינות אמונות הגוים, כי חק המחשבה שיש אפשרות לישראל בלי תוה"ק, היא כפירה בעיקר, ולפלפל בין רוזני ארץ אם יש לעשות זה או זה על פי חוקי התורה הקדושה או לא, כל זה הוא כפירה בעיקר, ושיש אפשרות שישבו בין מנהיגי עם ישראל כופרים, זה גופי' כפירה בעיקר.

(תורת א')

הגאון רבי שמואל דוד מונק צוק"ל

כפי הנראה סבור מע"כ שאלמלי היו ראשי המדינה שומרי תורה לא היינו מתנגדים למדינה, זו היא טעות.

עצם הרעיון של המדינה נולד מתוך סברת הכופרים כי ככל הגוים בית יהודה, וכשם שכל האומות מתקיימות על ידי ארץ ולשון עצמאיות, כך כנסת ישראל. אבל ח"ו אינו כן, אנחנו סגולה מכל העמים, והתורה אינה קולטור בעלמא, אלא היא האכיזת של כנסת ישראל, שהיא בחינת מלכותו של הקב"ה.

הרעיון הציוני הוא כפירה בתורה. הגשר הנקרא דתי-לאומי אין לו רעיון כלל, כי הוא סתירה מיניה וביה כאילו אומרים כפירה על פי התורה, אלא שמחמת סיבות חיצוניות שונות נולדה דרך מעשית פשרנית, ומפני הצורך הלבשו אח הדרך הזאת באיזה לבוש רעיוני, וקראו לה דתי-לאומי. המון העם שאינו מתבונן לא הרגיש בסתירה הרעיונית הפנימית, גם מקצת לומדי תורה לא ירדו לסוף הדברים וכסבורים שהציונים פסולים רק מפני מעשיהם, אבל באמת הם פסולים מפני הרעיון היסודי.

(שו"ת "באין חזון", סי' י"א)

מדוע גזר המן להשמיד כל היהודים - הרי היה אפשר לגזור רק על מרדכי הצדיק כדי שיעבוד ע"ז - וממילא ימשכו כל ישראל אחרי מרדכי?

מרדכי משתחוה לצלם לא ילמדו ממנו, אלא יאמרו עליו שנתקלקל ויפרסמו קלונם ברבים כדי לעמוד בפרץ, וע"כ הי' מוכרח לעשות כפיה של להשמיד וכו' על כל אחד ואחד.

וז"ש ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו, בחשבו אם יפול הראש

יפלו כל הנגדרים אחריו, ולמה הזניח מחשבה זו? כי הגידו לו, "עם מרדכי". כלומר: כי יועציו הסבירו לו הכח של "עם מרדכי" שכל אחד ואחד נושא על עצמו אחריות התורה, וזה גופא למדם מרדכי אשר גם הגדול שבגדולים, אם יגע כל שהוא בגוף התורה, אז יבטלו אלף שלמה ואל יבטל אות אחת מן התורה, כמבואר בתשובת הרשב"א (במכתב החרם), כששמע שא' מפילוסופי ישראל הי' דורש על אברהם ושרה וכו', והוציא מידי פשוטו, כתב עליו הרשב"א

וז"ל: האם עולה על דעתו שאין שום בעלים על התורה ויכול כל אחד לדרוש בה כמו שלבן חפץ, "אני עודני חי", ואני עומד על המשמר לבלתי לישא פנים לשום אדם אם יגע בקוצו של יוד בגוף התורה, ואני מכריז חרם וכו'.

(מכבי אור, להגה"ק רבי איצאלע מפעטערבורג צוק"ל, תלמיד הגר"י סאלאנטער)

ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי (מגילת אסתר ג'). הנה יש לשאול כיון שכוונת המן בגזירתו להשמיד את כל היהודים, הי' רק לכוף בזה לע"ז, כמבואר במדרש, למה הי' לו לגזור גזירה על כל ישראל, הי' לו לגזור רק על מרדכי לבדו כדי לכבשו

שיעבוד ע"ז מחמת פחד, וממילא כיון שהיה ראש כל בני הגולה, אם בהארץ יפול שלהבת ממילא ימשכו אחריו כל ישראל, כמו שמצינו באומות העולם שהי' להם בדתייהם הרבה תעניתים, אבל אח"כ התחילו הראשים שלהם לבטל מעט מהם, ומזה נתפשט הביטול על כל המון העם כידוע.

בע"כ צריכין אנו לומר שהמן ידע שבדבר הזה משונה הרבה כחן של עם ישראל מכל העמים, אשר אילו יצויר אם הגדול והמפורסם

שבדור חלילה יקל לעצמו לאכול בשר בהתשעה ימים של חדש, אב, לא יתפשט היתר לכל ישראל, אלא אדרבה יתפשט ביטול עליו, ויפרסמו עם ישראל איש לרעהו סרחונו, לכן ידע המן כי לא יועיל כלום אם יעשה כפיה רק על מרדכי לבדו, כי עם ישראל מלומדי בקורת המה, ונושאים אחריות קיום התורה על עצמם, ואם יראו כי

רעיונו של עמנואל נח על הקמת מלוכה יהודית בארה"ב - לפני 188 שנה והתנגדותם של גדולי ישראל זיע"א

Journal de Delats 1825

Seriously speaking it is good to give to understand Mr Noah (who proposed setting up a Jewish colony in America) that the honourable Chief Rabbi Herschel (of the London Ashkenazi Community) and Meldola (of the London Sephardi Community, author of the book "Hiyat Hatamim") and I (the writer of this letter) thank him in refusing categorically the appointment (of Chief Rabbis of the proposed colony) which he wanted to give us.

We declare that according to our principles, G-d alone knows the timing of the restoration of the Israelite nation and that He alone will make known to the entire world by incontrovertible signs, and that any attempt to initiate through a politico-national goal is forbidden as a crime against Divine authority (1)

(1) TALMUD TRACTATE KETUBOT PAGE 111

(signed)

The Chief Rabbi of Cologne

בשנת תקפ"ה היה איש אחד בארה"ב ושמו **מרדכי עמנואל נח**, מוציא לאור כתב עת מפורסם ומקורב למנהיגי הממשלה, שעלה על לבו למצוא פתרון לגלות ישראל ע"י רכישת אחוזת קרקע שיתיישבו שם הרבה מבני ישראל ויהיה להם מדינה עם אטאנאמיה, עם הסכמת ממשלת ארה"ב, ואכן השתדל לאסוף כסף וקנה קרקע על אי גדול באמצע הנהר קרוב להעיר **נאפאלא** - ניו יארק, ואז כתב אגרות לרבנים מפורסמים לבקש מהם שיבואו ויכינו שם כרבנים ראשיים ומשגיחים על ענייני הדת.

להלן הננו מעתיקים מכתב התשובה שקיבל מהרב **אברהם חי די קולוניא**, הרב הראשי של פאריז (נלב"ע בשנת תקצ"ב), ומרבני לאנדאן הלא הגאון רבי **שלמה הירשל** אב"ד לקהלת האשכנזים (בן הגאון רבי

צבי הירש לעווין זצ"ל אב"ד ברלין, שכיהן כרב הראשי האשכנזי בלונדון ורבה של ממלכת בריטניה, מפורסם ללוחם גדול בכת הרעפארם והחרימים והבדילים מקהל ישראל). והרב הראשי הספרדי בלונדון הגה"ק רבי **רפאל מילדולה** זצוק"ל, הנודע בספרו "חופת חתנים", תלמידו המובהק של

המכתב המקורי באנגלית של רבי אברהם חי די קולוניא הרב הראשי של פאריז

בארה"ב.

מרן החיד"א זיע"א (נלב"ע כ"א סיון תקפ"ח).

המכתב דלהלן נכתב בשנת תקפ"ה, עוד כיובל שנים קודם 'חובבי ציון' והציונים, ואז הודיעו כבר שאסור לנו להקים מדינה - אף בארה"ב - קודם ביאת משיח צדקנו בב"א. המכתב נתפרסם בשעתו בכתב-עת בשפה הצרפתית, אמנם המכתב עצמו נכתב באנגלית, ותרגומו נדפס בספר **"אני חומה"**.

(עפ"י הספרים "אפס בלתי גואלנו" ו"אני חומה")

שלושת הרבנים הללו דוחים התמנות, ומוסרים מודעה שלא להקים מלוכה יהודית

... היה טוב דמר נח [שרצה להקים מדינה יהודית באמריקא] יבין שהחשובים והם הרב הרשל והרב מילדולה ואני עמהם אומרים לו "ישר כח" - אמנם דוחים בהחלט את ההתמנות שרצה לכבד אותנו [להיות רב ראשי של המדינה הנ"ל].
אנו מוסרים מודעה שעפ"י יסודות אמונתנו - הקב"ה לבד הוא יודע עת הגאולה והחזרתה של עם ישראל, והקב"ה לבד יודיע לעולם כולו ע"י אותות שאין להסתפק עליהם [זמן הגאולה] - וכל נסיון לקבץ נדחי ישראל עם איזה מחשבה של "פאליטיק" או "נאציאנאלי" אסור לנו כמרידה נגד מלכות שמים - תלמוד מסכת כתובות דף קי"א ע"א - וכנראה דמר "נח" שכח שהיהודים הדבוקים באמונה הם מקושרים אל הארצות בהם הם חיים ונאמנים למלוכתם שמתנהגים אתם בחסד וברחמים.

הכ"ח,

הרב הראשי של קולון.

המכתב בתרגום ללשון ק

לעילוי נשמת

מרת גיטל לאה בת הר"ר חיים צבי ע"ה
נלב"ע ה'י שבט תשנ"ח

ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י בנה מוה"ר חיים צבי פריימאן שליט"א - איש ירושלים

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' שלום יחזקאל ב"ר יהושע זצ"ל
נלב"ע י' אדר ב' תשס"ח

ת.נ.צ.ב.ה.

היהדות והציונות

הגלות, לא יועיל צבא וטנקים. הכאב של "אוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם" לא יתרפא - אף אם יהיה לנו המדינה הכי עשירה וחזקה בעולם; הצבא הכי מאומנת ומסורה; והטנקים יהיו הכי מודרניים בעולם; אף אם יהי' לנו כל זה - עדיין ישאר הכאב של גלות השכינה, וגלותנו משלחן אבינו יעמוד על מקומו בלי שום שינויים.

הציונות אומרת: כשיהי' לנו צבא חזק ומאומן ומדינה עשירה וחזקה - הכל על מקומו יבוא בשלום, עפ"ל.

היהדות אומרת: קבלת עול הגלות בהכנעה, תחת האומות שאנו חוסים בצילם, ולא למרוד או להתקומם נגדם, אלא להיפך, לדרוש בשלום כמאה"כ (ירמ' כ"ט, ז): "ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל ד', כי בשלומה יהיה לכם שלום".

הציונות אומרת: לבעוט בגזירת הגלות, ולפרוק עול הגלות, להתקומם וללחום נגד אומות העולם, בדרך הבריונים בזמן חורבן בית מקדשנו.

תקנות הציונות: ל"העניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות-זכויות בתוך משפחת העמים" (מתוך מגילת העצמאות).

תקנות היהדות: שיתגלה כבוד מלכותו יתברך, וימלא הארץ דעה את ה', ועל כן נקוד לך ה' אלקינו לראות מהרה בתפארת עוזך, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וישראל קדושים יבואו למדריגתם העליונה המובטחת להם, וזאת יהי' תיקון ושמחת כל הבריאה כולה, ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך, וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם וכל הרשעה כולה כעשן תכלה וגו', וגאולה זאת יביא הקב"ה בעצמו, ע"י אליהו ומלך המשיח בפומבי ובפרהסיא ע"י נסים ונפלאות שיציאת מצרים יהי' טפלה להם, ויתקיימו כל הטובות הגדולות שהתנבאו הנביאים ע"ה. וכמוש"כ הרמב"ם (סוף הל' מלכים): "לא נתאוו החכמים לימות המשיח לא כדי שישלטו על כל העולם, ולא כדי שירדו בעכו"ם, אלא שאז תמלא הארץ דעה את ה'".

היהדות אומרת: עם ישראל הוא עם סגולה, ממלכת כהנים וגוי קדוש, אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצוותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת.

הציונות אומרת: עם ישראל הוא עם ככל העמים, עם ארץ, שפה, ומולדת, דגל, וחברה באומות-המאוחדות.

היהדות אומרת: רק התורה עשה את עם ישראל ל"עם" - אין אומתנו אומה אלא בתורתה, ורק אחרי מתן תורה נאמר "היום הזה נהיית לעם", וכמאחז"ל "לא נקראו ישראל עד סיני", וכשנחדל מלקיים התורה - נחדל להיות עם.

הציונות אומרת: כל מי שנולד במדינתם הוא יהודי, והתורה הוא אפשרות פרטית לכל אחד לקיימה, אך גם בלעדיה ימשיך להיות יהודי.

היהדות אומרת: את התורה קיבלנו במדבר, עוד לפני שנכנסו לארץ ישראל, וגם אחרי שגלינו מאר"י, המשיך עם ישראל להתקיים.

הציונות אומרת: כי בלעדי "ארץ" תחדל עם ישראל להתקיים, כי מהותם הוא ארץ, שפה, ומולדת, עפ"ל.

היהדות אומרת: כי לא גלינו מארצינו מפני חולשתנו ומיעוט כוחותינו, גלינו מארצינו אך ורק "מפני חטאינו".

הציונות אומרת: כי גלינו מארצנו אך מפני חול/שתינו ומיעוט כוחותינו, וכל הגלות הוא אסון טבעי - כמו שהתרחש על כמה עמים וממלכות, עפ"ל.

היהדות אומרת: כל תכלית הגלות הוא למען תיקונינו וזיכוכינו, כמו שנאמר "והבאתי אותם בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם", לטהרנו מכל חטאינו בכדי שנהי' ראויים לזכות לאור הגדול והנשגב בהתגלות כבוד מלכותו בעולם, וכל מושך היותינו בגלות הושבענו שלא למרוד ולהתקומם נגד אומות העולם - 'ואז ירצו את עונם', ורק כאשר נשוב לאבינו שבשמים באמת ובלב שלם, יגאלנו ע"י משיח צדקנו כמו שאמרו חז"ל "אין ישראל נגאלין אלא בתשובה". ומאחר שרק חטאינו הם סיבת

אם אב אני איה כבודי?

בו ביזם אשר בו בוחרים הציונים את הנהגת המרד בה' ובתורתו
בו ביזם יכריזו שלומי אמוני ישראל את נאמנותם לה' ולתורתו
להודיע ולהגלות כי אין ידינו במרד ובמעל

ההוא ישבו כל ישראל ויהודה איש תחת גפנם ואיש תחת תאנתם ללא חמת גוזל ומציק, כי בזמן ההוא לא יהי' שום מציק לישראל, אך כל זה לא יהי' העיקר כי אם הטפל, העיקר והתכלית יהי' לחזות בנועם זיו השכינה וללמוד תורה כביכול מפי הקב"ה בעצמו, ואז יתגלו לנו רזי עולם ונעלה במדרגתנו מעלה מעלה לאין שיעור.

תחת כל הנואות הנשגבות והנחמות הגדולות שהובטחנו מפי הקב"ה בעצמו, החליפו הפושעים הציונים את צפייתנו הרוממה אל תאווה טבעית מגושמת שנוכל להיות כל העמים לשלוט על כבוד ארץ לגזול לבזוז ולרצוח כגורעים שבאומות.

הגלות

הגלות הקשה לא באה עלינו מחמת חלישות כוחנו, אדרבה העיד המקונו לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים, אך אם לא כי צורם מכרם וה' הסגירם, צורם מכרם זהו אברהם אבינו ע"ה וה' הסגירם שהסכים הקב"ה על ידו, במחשבה עמוקה שכבר עלתה בעת בריאת העולם ובכריתת ברית בין הבתרים, ליתן אותנו בכור ומצרף הגליות לטובתנו ולתיקוננו, לטהרנו מכל חטאותינו בכדי שנהי' ראויים לזכות לאור הגדול והנשגב בהתגלות כבוד מלכותו בעולם, וכבר הודיע הקב"ה לאברהם אבינו שבניו עתידין לחטוא לפניו, ועל כן ניתנה הגלות לישראל בכדי להצילנו מאש גיהנם לעתיד לבא ובזה יתמו עוונותינו לפניו.

מהות הגלות היא היציאה מארץ ישראל והפיזור בין הארצות והישיבה תחת עול האומות בסבל עניינים קשים ומרים, ועל דברים אלו הושבענו בג' שבועות החמורות לקיום הגלות, אחת שלא יעלו ישראל בחומה ואחת שלא ימרדו באומות ואחת שלא ידחקו את הקץ, ובשמירת השבועות וקיום הגלות נוכל להגיע בשלמות לתכלית בריאת העולם הגאולה הקרובה.

הכופרים הציונים עקב כפירתם ביסוד קדושת ישראל ובחירתם ורוממותם מכל האומות, ואשר על כן ישראל סובלים יסורים בעוה"ז יותר מכל גויי הארץ בכדי להכשירם ולזכותם להיות ראויים לחיי העוה"ב, לעגו הם לכל זאת, **לדעתם הטמאה הגלות אינה כי אם איזה אסון טבעי שכבר התרחש על כל העמים וממלכות הארצות**, בעטו בגלותנו אשר נתכוננה לנו מאת רבש"ע לטובתנו ובג' השבועות שהשיענו לקיום והעמדת הגלות עד עת קץ. מכפירה וקליפה זו יוצאת

טומאת הציונות

גם אם תהיה עפ"י תורה

להקרא אומה מתוקנת עפ"ל, כאילו ח"ו אין להם לישראל שום קיום רק באמצעות התכונות ממלכה וזוהי תוכנם האמיתי ותקוותם המצופה.

כפירה והמרה זו אף אם היא באה במסוה של קיום תורה ומצוות הריהי פוגעת בשרשי השרשים של יסודי אמונתם של ישראל וקדושתם, עם ישראל איננו תלוי כלל בארץ מושב ובמדינה עצמאית, מתקיים הננו כבר אלפי שנים בגלותו ללא מלוכה וללא הגנה טבעית, כל מהותו וקיומו הנו רק היותם עם ה' ומקיימי תורתו, כל יעודו ותכליתו הוא רק להרבות כבוד שמים בעולם, ומציאות היותו בגלות הוא בכדי לטהר ולזכך את העולם כולו כהכנה לתיקון השלם שיהי' בעת התגלות השכינה בגאולה העתידה.

הגאולה

הציונות הארורה מכחשת בביאת משיח צדקנו וקיבוץ גליות בדרך נס באותות ומופתים רבים למעלה מדרך הטבע ושכל אנושי, כופרת ביסוד אמונתנו כי רק הקב"ה בעצמו יגאלנו אפס זולתו, במרידתם הנוראה הכריזו כי אין להם גואל לישראל ורק אנו בכוחות עצמנו נביא את הגאולה לנפשותינו בדרך הטבע ובזרוע בשר.

כבר הובטחנו פעמים רבות אין ספור בדברי התורה ויעודי הנביאים על הגאולה העתידה, גאולה זו שתבוא ע"י הקב"ה בעצמו למעלה מדרך הטבע תהי' אך ורק למען התגלות כבוד מלכותו יתברך בעולמו, נחמת ציון ובנין ירושלים אינה בבנינים גשמיים יפים ומהודרים אלא ובאש אתה עתיד לבנותה, מקדש העתיד שאנו מצפים בניו ומשוכלל יגלה ויבא מן השמים, תקוותנו אחת היא לתקן עולם במלכות ש-ד-י וכל בני בשר יכרעו בשמך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, ונאמר והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד. ואם כי מן הפשוט אשר בזמן

מן הצורך לדעת ולהשכיל כי רעיון מדינה ליהודים הוא פועל יוצא מעצם כפירת הציונות, אך אינו הרעיון הציוני בעצמו. הרעיון הציוני אפילו במחשבה בעלמא הננו כפירה בבורא כל עולמים ובתכלית בריאת העולם, מרידה נוראה כנגד מלכותו יתברך בעולם ובעיטה בהנהגת הקב"ה את עולמו אשר כביכול עזב ה' את הארץ ואינו משגיח בבריותיו, הכחשה גמורה בשרשי השרשים ויסודי היסודות של אמונתנו הטהורה, והסתה והדחה כנגד ה' ותורתו באופן שלא היה מעולם רח"ל.

מהותו של עם ישראל

קליפת הציונות מכחשת בכל פסוקי התורה הק' יעודי הנביאים ודברי חז"ל מהחל ועד כלה, טומאה זו פוגעת ופוגמת ביסוד קדושת ובחירת עם ישראל, ח"ו לא עוד ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש עם קדוש לה' אלקיך, בניו חביביו של מלך מלכי המלכים המונוהגים על ידו בהשגחה פרטית עילאית, כי עם קדוש אתה לה' אלקיך בך בחר ה' אלקיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים, כוונת בריאת כל העולמות ויצירת שמים וארץ היתה לתכלית אחת עם זו יצרת לי תהלתי יספרו, אין העולם מתקיים אלא בשביל ישראל בכדי שיעסקו בתורה וישמרו מצוותיו, כל מהותם הנעלה של ישראל אינם אלא שהם עם ה' מקבלי התורה ואין אומתנו אומה אלא בתורתה.

המורדים הציונים באו לעקור את הקשר הנצחי בין קוב"ה ואורייתא וישראל חד הוא, אתה אחד ושמן אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, לבטל ולשרש את המעלה הקדושה של בחירת ישראל מבין האומות ואשר שמו הגדול נתייחד עליהם, השרישו צחנתם בתוך הקודש פנימה כי עמנו איננו עוד העם הנבחר אלא עם לאומי וככל הגוים בית ישראל, מהותנו היא ארץ וממשלה צבא ושפה משל עצמנו, ותקוותנו היא תאווה שפלה לשלוט בעמים ולרדות בלאומים, הסיתו והדיחו את ישראל מאמינים בני מאמינים כי רק בקיום מדינה עצמאית נוכל

המחשבה והרצון לפרוק את עול הגלות במעשה ולכונן מדינה עצמאית, הציונים סימאו את עיני ההמון כי ח"ו זוהי גאולתנו המצופה כאלפיים שנה, ולכה"פ תהי הצלה פורתא ליהודים הנאנחים ונאנקים בקושי סבל הגלות ושעבוד מלכיות.

כבר הובטחנו בסיום התוכחות "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתם לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלקיהם", ותני רשב"י אומר בוא וראה כמה חביבין ישראל שבכל מקום שגלו שכינה עמהן, הנהגת הקב"ה עם עמו ישראל היתה עוד מימות אברהם אבינו ע"ה בהשגחה פרטית בדרך נסית בין לטוב ובין לרע, בעת שעשו רצונו התנהג עמהם באופן מופלא למעלה מדרך הטבע, ובעת שמרו בו ולא עשו רצונו ענש אותם בעונשים נוראים ג"כ שלא בדרך הטבע, אף בימי הגלות לא סרה השגחת הקב"ה מעל בני", כמו שנאמר עמו אנכי בצרה בכל צרתם לו צר, אדרבה בימי הגלות ניכרת יותר ויותר השגחתו מזמנים קודמים, קיום ישראל בשנות גלותם משך כל הדורות הוא המורה על ההנהגה הנסית המופלאה, כבשה אחת בין שבעים זאבים

היאך תתקיים? גדול הרועה שמצילן! אהי אשר אהי אמר לי הקב"ה למשה לך אמור להם לישראל אני הייתי עמכם בשעבוד זה ואני אהי עמכם בשעבוד מלכיות, ואף כשהן עתידין לגאל שכינה עמהן, ישיב לא נאמר כי אם שב וקבץ.

האמירה הכפרנית "ניקח את גורלנו בידינו" היא היא עומק טומאת הכפירה הציונית, המרידה בעזות מצח בשמירתו והשגחתו של שומר ישראל על עמו וצאן מרעיתו, כביכול אין בכח הרועה לשמור את צאנו מידי הזאבים, ח"ו אין להם לישראל קיום בגלותם בין האומות הסובבות אותם לכלותם ואין כל תכלית וענין בגזירת גלותם ע"י הקב"ה, והפתרון היחיד למצבם של ישראל בגלות הוא לעמוד בכח עצמם ולכונן בזרוע בשר "מקלט בטוח" ליהודים, להשיב חורפיהם דבר ולסכסך מלחמה עם כל גויי תבל.

הבריונים הציונים גם עקרו את דרכי הגלות מקרב ישראל בהליכה בקבלת אבות בהכנעה ופיוס לפני האומות, ותחת זאת הכניסו רוח התקוממות ופריקת עול הגלות במרידה גלוי' ובמלחמה כנגד כל האומות, ולא יבינו ולא ישכילו שכל קיומנו בגלות הוא אך ורק

בישיבה בהכנעה תחת עול האומות, ובטחון ברבון כל העולמים שהוא יושענו ויצילנו מיד כל הקמים עלינו, ואילולי שמירת יושב במרומים על שארית ישראל כבר מזמן היינו כלים ח"ו ככל האומות אשר מימי קדם.

ההכרזה הזאת של בקשה למדינה יהודית עצמאית לעם בני ישראל, הינה הכחשה ומרידה בהנהגת מלכו של עולם את עולמו, בעיטה ופריקת עול סדר הנהגת הגלות שחקק והציב לנו בורא כל העולמים מאז בריאת העולם למעננו ולטובתנו עדי עד, הכרזה ברורה של קשר ומרד בהנהגת הקב"ה ובגזירותיו. הרצון והבקשה למדינה עצמאית מוגנת היא הכפירה העמוקה בכל בחירת ישראל להיותו עם סגולה מכל העמים תחת צלו והנהגתו של הקב"ה, עצם הרצון לזה מורה כי ח"ו אין השגחה על ישראל ואין עתיד מובטח לישראל, ועלינו לקחת את גורל עתידנו בכוחות עצמנו עפ"ל, הרעיון הזה איננו עבירה יחידה בזו או אחרת אלא כפירה והכחשה מוחלטת בכל הקדוש והיקר לנו, בכל האמונה הפשוטה ויסודות תורתנו הקדושה, קשירת קשר ומרד להסיר הנאמנות בין ישראל לאביהם שבשמים.

הופיע!

שמה לב מבקשי ד',

הופיע ויצא לאור הספר

אני חזמה

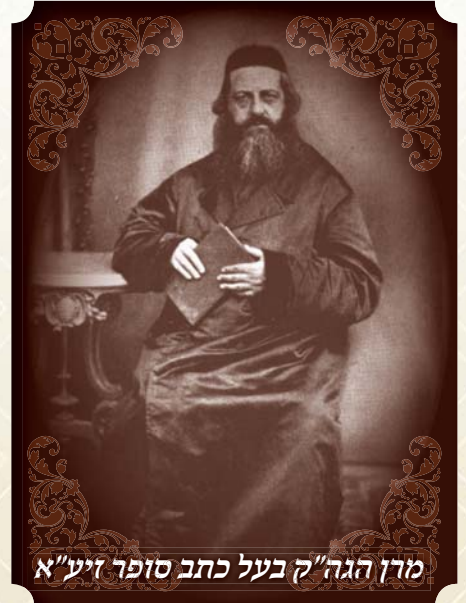
בו מובאים מכתבי וקריאות קודש מרבותינו מצוקי ארץ מאורי האומה נוחם בגנזי מרומים, גודרי גדר ועומדי בפרץ, ומלחמתם במלחמת אש דת השערה להעמיד הדת על תילה, ואזהרתם ואיסורם בקול חוצב להבות אש כנגד טומאת הציונות והלאומיות

לפרטים או להשיג הספר: 02-532-6748

תרכ"ט

זאת התורה לא תהא מוחלפת

מרן הגה"ק בעל כתב סופר זיע"א

מרן הגה"ק מהר"ם שיק זיע"א

"ואין מקום להסתפק בזה שזה דעת כל הגדולים והצדיקים שבדור שלפנינו כאשר שמעו אזני והבנתי מדבריהם הברורים לי כשמש בצהרים, והדור הזה כולו אין בכחו להכריע אף באצבע קטנה מדור שלפנינו."

(מרן הגה"ק מסאטמאר זיע"א, במכתבו נגד הבחירות הטמאות, תשכ"א)

"ולא תאמרו נשתנו העתים, כי יש לנו אב זקן ית"ש שהוא לא נשתנה ולא ישתנה."

(צוואת מרן החתם סופר זיע"א)

יה זה בשנת בשנת תרכ"ט, לאחר שיצא צו מאת הממשלה ההונגרית לערוך קאנגרס אשר בו ישתתפו צירים נבחרים מטעם כל יהודי המדינה. ויחליטו על פי רוב דעות בכל הדברים הנוגעים לסדרי הקהילות ועניני החינוך בכלל, ועל שאר הבעיות העומדות על הפרק.

לאחר שהקאנגרס קבל החלטה ברוב דעות בעד הקמת **"סמינר לרבנים"**. ונשיא הקאנגרס אף הכריז בפומבי - אחרי ההצבעה - על שביעות רצונו ועל שמחת עמיתיו המתבוללים על הצלחתם לשחרר את הקהילות מ"העול הקשה" של דיני השולחן ערוך.

ויהי כשמוע הגה"ק רבי מנחם כ"ץ זצוק"ל את דברי חירוף וגידוף אלה יוצאים מפורש מפי נשיא הוועידה, החליט מיד **אשר מעתה אין שום היתר לשבת יחד עם האנשים הרעים והחטאים הללו, והגיע הרגע אשר על צירי החרדים לעזוב את הקאנגרס**. הוא גילה את דעתו זו להרבנים הגאונים שישבו על ידו, וגם דעתם הי' כדעתו. תוך רגעים מספר התגבשה ההחלטה לעזוב את אולם הוועידה תיכף ומיד, אחרי שאין שום תועלת לשבת ולשמוע את דברי הנאצה אשר משנאי ה' יצחקו וילעילו על כל קדשי ישראל, ולבסוף הם עלולים להכריז בעזות מצח שהחלטותיהם הפסולות נעשו על דעת כל הנאספים.

הגה"ק רבי ירמיה לעוו זצוק"ל קם ממקומו והכריז בקול רם: **"ארור האיש אשר ישב פה במושב האנשים החטאים האלה!"** והגה"ק רבי חיים סופר זצוק"ל (בעל "מחנה חיים") - בהתרגשותו הגדולה - קפץ על השולחן וצעק צעקה גדולה: **"מי לה' אלי לעזוב תיכף ומיד את חבר בוגדים זה!"** למשמע הקריאות הנלהבות האלה קמו צירי החרדים ממקומותיהם ועזבו את המקום כאיש אחד.

חשוב לציין, כי איש משמונים ושמונה הנציגים החרדים, וכן שום רב או צורב בדור ההוא, לא עלה על דעתו כי עדיף להמשיך לשבת בקאנגרס ולהשפיע מכפנים, רק כולם כאחד הבינו שאחרי שחברי הקאנגרס האחרים גילו את דעתם הכפרנית אסור לשבת עמם, גם כשלאורה נראה הי' שבעזיבת הקאנגרס, יתהוו גריעות במצב פי כמה וכמה.

המתבוללים - אשר ראו בעזיבת החרדים הסרת אבן הנגף האחרון שהפריעם להפיק מצימותיהם אשר החלו לעשות - הריעו תרועת קול שמחה. הם היו בטוחים שהממשלה תאשר את חוקי הקאנגרס גם אם ההחלטות יעשו שלא בנוכחות החרדים. ובכח השלטון והחוק תכריח אותם לקבל ולקיים כל אשר יזמו לעשות. לא עלה על דעתם כלל, שדווקא מהעזיבה הזאת יצמח ויעמוד רווח והצלחה לתורת ה' ולהמשך קיומה לדורות עולם.

גדולי ישראל קראו מיד את כל מנהיגי החרדים לאסיפה נפרדת. באסיפה זו השתתפו מלבד הנציגים הנבחרים אשר עזבו את הקאנגרס, גם אותם הרבנים הגאונים אשר לא היו בין הנבחרים. ובראשם מרן הגה"ק בעל כתב סופר זצוק"ל. הוחלט שכל משתתפי האסיפה ישארו בעיר הבירה עד תום ימי הקאנגרס, כדי להיות נכונים לפעול בכל הדרכים האפשריים להפך את עצת משנאי ה'.

גדולי ישראל פעלו בשני דרכים: להסביר לממשלה את עמדת היהדות החרדית, וכי אין לקאנגרס סמכות לדון בעניינים אלו כלל, הדברים נאמרו לשר ההשכלה במשלחת רבנים שהתייצבה בפניו, וכן במכתב עליו חתמו כל גדולי ישראל, ואכן הבטיח להם השר למלא בקשתם.

דברי השר הרגיעו רק במקצת את רוחם של החרדים, כי ידעו היטב שאין לסמוך על הבטחותיו, באשר בעבר הוכח שהוא נתון להשפעת מנהיגי המתבוללים.

מצד שני היה נחוץ מאד לפקוח עיני המוני בית ישראל. למען ישמעו מה התרחש בין כותלי הקאנגרס, וידעו על הסכנה הגדולה הנשקפת לתורת ישראל, לשם כך חובר **"קול קורא"** חתום בחתימת יד קדשו של מרן הגה"ק מהר"ם שיק זיע"א שהודפס והופץ בכל קהילות הונגריה. בגליון פורסמו כל מעשי הרשע שנעשו בקאנגרס, והוזהרו כל הנאמנים לתורת ה' לא להתפתות אחרי דברי השקר של המתבוללים, ולעמוד במסירות נפש על משמרת הקודש.

בינתיים נסתיימו דיוני הקאנגרס. מובן, שבהעדרם של החרדים מהשיבות היתה מלאכתם של המהרסים קלה מאד. בזה אחר זה הביאו החלטות פה אחד על כל "התיקונים" אשר יזמו לעשות לעקירתם מן השורש של כל קדשי ישראל. בגמר מלאכתם הגישו את החלטותיהם לפני שר ההשכלה.

אחד ההחלטות שהחליטו בקאנגרס היתה, שיהודי הונגריה יבחרו להם ועד ארצי מרכזי, וכן ועדה לכל מחוז ומחוז, מלבד הוועד המקומי של כל קהילה וקהילה, אשר על פיהן ינוהלו כל עניני הקהילות. ביד הוועד המרכזי יהיה הכח לאשר או לבטל את החלטותיהן של הוועדות המקומיים. מטרת ה"תקנה" הזאת היתה שהשליטה על כל ענין יהיה ביד הוועדה הארצית - אשר בודאי יהיה מורכב מאפיקורסים וכופרים גמורים - מבלי לתת לרבנים שום אפשרות חוקית להתערב בעניני הקהילות.

ראשי הקאנגרס היו כל כך בטוחים שהחלטותיהם יקבלו תוקף חוקי, שעוד לפני שעלו חוקי הקאנגרס על שולחן הפארלמנט, מיד הכריזו על קיום בחירות כלליות, בהם יבחרו יהודי המדינה את נציגיהם לוועדות אלה. על ידי השתתפות המוני בית ישראל בבחירות אלו, רצו גם להוכיח שחוקי הקאנגרס מקובלים על רובם המכריע של יהודי המדינה.

מרנן ורבנן גדולי ישראל מצוקי ארץ זיע"א ובראשם מרן הגה"ק בעל כתב סופר זיע"א ומרן הגה"ק מהר"ם שיק זיע"א אסרו באיסור חמור להשתתף בבחירות האלו, ופרסמו כרוז בחתימת עשרים וששה גדולי הדור ההוא (ראה הקו"ק בעמ' הבא). בו נאמר בין השאר כי **"אם אנחנו משתתפים עמם לבחור אנשים... הרי כבר היינו מודים בזה שאנו מקבלים עליו חוקי הקאנגרס, ושוב אנחנו ח"ו מלוכדים במו"**.

ולכן פסקו כי **"כל מי שרוצה להיות יהודי כדרך שקבלנו התורה הקדושה מאבותינו עד משה רבינו - לא ישתתף כלל בהבחירות ההם"**, ע"כ לשון קדשם.

דעת תורה ברורה

ממרנן ורבנן גדולי ישראל מצוקי ארץ זיע"א

ובראשם מרן הגה"ק בעל כתב סופר זיע"א ומרן הגה"ק מהר"ם שיק זיע"א

שאסרו באיסור חמור בשנת תרכ"ט להשתתף בבחירות לקאנגרעס בבודאפעסט
אף אם ע"י ישיבתם בקאנגרעס יוכלו לפעול לטובת היהדות

סולו סולו פנו דרך. הרימו מכשול מדרך עמי, מקהלות עם ה', אשר באונגארן וזיעבענברגען, ה' יצוה שלומכם!

התורה הקדושה צוותה "לא תעמוד על דם רעך", ובתורת הכהנים דרשו מזה שאפילו יודע לחבירו עדות ממון חייב להעיד לו מטעם לא תעמוד על דם רעך, למדנו מזה דלא תעמוד על דם רעך נאמר על כל דבר פשע אשר ממנו יסתעף נזק לחבריו מחוייבים אנחנו להציל, ואם כך בקנינים המדומים מה גם אם נראה הרישת פרושה לצודד נפשות יקרות להדיח עם ד' אלה מאמינים בני מאמינים מתורת ד' צבקות, חלקנו וירושתנו אשר קבלנו אותה בברית ושבועה מאדון כל נוצר ומסרו אבותינו נפשם ונתנו גופם למהלומים עליהם, אם החרש נחריש בעת הזאת מלהזהיר האנשים שלא ילכדו ברשת זו אשר נטמן להם, הלא דמם מדינו יבוקש ח"ו, ויותר מזה כי נשים מעל בנפשינו שכולם מושבעים אנחנו מהר סיני להקים חוקי ד' צבקות, ולכן כשופר נרים קולנו, עם ד' שמעו נא! - חוקי הקאנגרעס שנתסדו בחורף העבר, מרבית האנשים שהסכימו עליהם לא זרחה להם אור תורת ד' הקדושה, והם כשוגגים ומוטעים, כי מילדותם לא למדו ורבים אשר זהב כסלם נדחו אחריהם, ואילו היו יודעים את התורה לא היו עושים כזאת, והחוקים ההמה שורש צפע יתפשט במו, כפרו בשולחן ערוך שהוא היסוד והקובץ כל דיני התורה הקדושה, וגם ההגדרה "תורת משה והרבנים" לא רצו לשום ליסוד, אם לא שבזה המה יכולים לשמש כפי דעתם, ומרבית החוקים ההמה סובבים רק להשכיח תורה מישראל למען נהיה ככל גויי הארץ ח"ו.

וכבר שלחנו חוקי הקאנגרעס לכל רבני אייראפא הגדולים אשר בלאנדאן, פאריז, פראנקפורט וכו' (מונה וסופר כל המקומות אשר שלחו) ועוד הרבה גדולים וגאוני הזמן נתנו עדותם כי חקי הקאנגרעס מתנגדים המה לתורתנו הקדושה וכו'.

אך דעו אם אנחנו משתתפים עמהם לבחור אנשים וכו' הרי כבר היינו חודים בזה שאנו מקבלים עלינו חוקי הקאנגרעס, ושוב אנחנו ח"ו מלוכדים במו, וכל המודה בחוקי הקאנגרעס כופר בשולחן ערוך, וכל הכופר בשולחן ערוך כופר בתורה שבעל פה וגם בתורת משה אין לו חלק, כמבואר ברמב"ם פ"ה המשניות ריש מסכת אבות, ואינו דומה מי שעובר עבירה מחמת תאוה שזה הוא עדיין ישראל גמור למי שאינו מודה בו, וכאשר הוא גם כן ברמב"ם פ"ק דחולין ובכל המחברים.

ולכן כל מי שרוצה להיות יהודי כדרך שקבלנו התורה הקדושה מאבותינו עד משה רבינו - לא ישתתף כלל בבחירות ההם,

ומה גם שאין לקבל שום התמנות אצלם, וכל אחד יתחזק להציל גם נפש אחיו שלא ישתתפו בבחירות ההם ולא התמנות ואחר זה תחתמו מחאה כל מי שיכונה בשם יהודי, עני או עשיר, כי אין אנו מקבלין עלינו חוקי הקאנגרעס, שהם מנתקים חוקי תורתנו הקדושה וממאנים לקבל השולחן ערוך, ויען כי עניני הדת נכללו בשולחן ערוך והם כפרו בו, לכן אי אפשר לנו לקבל החוקים ההמה, ובזה הצלתם את נפשותיכם ונפש בניכם וכו'.

עם ד'! הביטו אל צור מחצבתכם ואל תראו ואל תערצו מקול מחוקקי חוקי הקאנגרעס, כי ד' בעזרנו מה יעשה אדם לנו, ונאמר ברוך הגבר אשר יבטח בד' והיה ד' מבטחו.

הקטן אברהם שאג חפ"ק קאבערסדארף (בעל אהל אברהם)	הק' וואלאף פוקס אבדק"ק סערעד יע"א והגליל	הק' יואל אונגאר אבדק"ק פאקש והגליל
הק' אברהם שמואל בנימין בה"ג מהר"ם סופר זצוק"ל אבדק"ק פרעסבורג (בעל כתב סופר)	הק' פייבל פלייט חפ"ק שוראן יע"א (בעל ליקוטי חבר בן חיים)	הק' אברהם יהודה שווארץ הכהן אבדק"ק בערגעסאס
הק' חיים צבי הרש מאנהיימער חפ"ק ווערבו והגליל	הק' משה סג"ל לעווי חפ"ק מילכדארף (בעל יד רמה)	הק' יקותיאל יחזקאל טייטלבוים אבדק"ק סיגעט והגליל
הק' מנחם בלא"א מו"ה ר"מ א"ש ז"ל אבדק"ק אונגוואר הק' הקטן משה ברעוואו (מהר"ם שיק)	הק' אהרן דוד בהרמ"ה א"א ז"ל דייטש אבדק"ק יארמוטה	הק' משה כ"ץ גראס חפ"ק ענ"ד והגלילות
הק' שמואל יוסף אבדק"ק סולוש (רבי שמעלקי בעל צור החיים)	הק' מאיר פערלס אבדק"ק קאראלע יע"א	הק' מנחם מענדל בענעט חונה פה דעעש והגליל
הק' יוחנן שפיטץ הלוי חפ"ק טאב והגלילות יע"א	הק' צבי הירש אבדק"ק ליסקא יע"א	הק' חיים סופר אבדק"ק מונקאטש והגליל (בעל מחנה חיים)
הק' מנחם הכהן אבדק"ק צעלים יע"א	הק' אשר אנשיל חופ"ק טשענגער והגליל	הק' יצחק נתן ליפשיץ אבדק"ק סאנטאב והגליל
	הק' ירמיה לאו אבדק"ק אוהעל יע"א והגליל	הק' יהושע אהרן צבי וויינבערגער חפ"ק מארגארעטען
	הק' פנחס לייב פריעדען אבדק"ק קאמארן יע"א	הק' שמעון יהודה במ"י פאנפעדער חפ"ק מאגענדארף

(הקול קורא נעתקה ככתבה וכלשונה בשו"ת 'מחנה חיים' להגה"ק רבי חיים סופר זיע"א, או"ח ח"ב, סימן ה'.

ושמות גדולי ישראל החתומים עליה נדפס בספר 'זכור ימות עולם' ח"א צילום מס' 33)

תר"צ

זאת התורה לא תהא מוחלפת

מכתב מרשכבה'ג בעל החפץ חיים וצוק'ל בענין התחברות לרשעים, והשתתפות בבחירתם

נשיק מסי מכתבי הרב חפץ חיים וצוק'ל אשר חבר בנו הר"ר אריה לייב הכהן (י"ל)
לכבוד הר"ר הנכבד מכתבם הנכבד מיום כ"ב אלול תע"נ. וע"ד השאלה אור
ח"ש ר"מ בהדרת הכבוד. מכתבם הנכבד מיום כ"ב אלול תע"נ. וע"ד השאלה אור
ת. הנה אף כי לעת זקנתי קשה לי להכנס בפרטי הדברים אך לגדול הענין נתישבת
קצרה חנני לחוות דעתי כי אין לנו לרדוף אחרי חבור עם החפשים באי
יחיי ואין לנו לפחד פן נשאר ח"ו בודדים ונהי' מנוצחים כי הלא ה' מבטחנו ומי שנהל אור
עולם כמה אלפי שנים שבכל דור ודור עומדים עלינו ועל תורה'ק. ורועה ישראל לא עזב
ידם והאומות בכל תקפם וממשלם נאבדו ונכרתו מתחת השמים. ואנחנו עם ישראל ב' צנו
עם תורה'ק וציונו שלא לפחד מחמת המציק כמו שכתוב מי את ותראי מאנשי ימ
לא להתחבר עם מפירי תורה כמ"ש בהתחברך עם אחיך פרוץ ה' את מעשיך אע"פ שבודא
יחושפט לטובה להרבות ולהגדיל כמו של ישראל כלפי האומות וז' לא הסכים לזה ול'
זה במעשיו וכן עלינו ללמוד לענינו ולא קצרה יד ה' מלהשיע לעמו תן ברוב או במעט
יום להתחזק בעצמנו ולאחד יראי ה' תחת דגל אחד וכמו שמצינו במד"ה בשעה שנחפלו
בה כרעו לעגל ועמד בשער המחתה וקרא מי לה' אלי (ומבאר במדרש מאן לא בעי לה'
לא נתן אף גו' לעגל וד"ל) ובה סר אף ה' מ ישראל ונשלך על ה' יחינו וישלח לנו
שמו ויחיש גאולתנו ופדות נפשנו במהרה.
ומוקרים מברכם בכתובה ובחתימה טובה

ישראל מאיר הכהן

**"וכל הגדולים שבדור שלפנינו
שהיתה כוונתם לשמים להחזיק
את האגודה לא עלה על דעתם אז
מעשה תעותעים כאלה."**

(ויזאל משה סי' קמ"ב)

אפילו אם יתבטלו רוב הישיבות ח"ו אין זה מכריע להתחבר עמהם

ועובדא ידענא לפני חמש שנים ע"ד ההצעה
שתתחבר האגודה לאגנץ (=הסוכנות הציונית),
אחרי אשר נכנסו בה ראשי הדזיוינט אשר היו
תומכים את כל הישיבות, והיה קשה להשיב
פניהם ריקם, ושמעתי אז מהקדוש ז"ל "דארף
ווערען רעכט עס זאל זיך אפשטעלן א דריטעל
תורה, און מיט זייא זיך ניט מתחבר זיין", היינו
שאפילו אם יתבטלו עי"ז רוב הישיבות ח"ו אין
זה מכריע להתחבר עמהם.

ידידו המוקירו ומכבדו כערכו הנשגב,
מברכו בחיים ארוכים חיים של אושר וברכה
וכל ט"ס, אלחנן בונם ווסרמן.

(מתוך מכתב תלמידו מן הגר"א וואסערמאן וצוק'ל)

מהיכן ההיתר לכבדם?

סיפר מרן החפץ חיים זצ"ל להגה"ק רבי
אלחנן וואסערמאן הי"ד: איך בין אמאל
געוועזען אויף א אסיפה אין ווילנא. אויף דער
אסיפה זענען געוועזען אלע גדולים, און ר'
ישראל ז"ל - סאלאנטער - איז אויך געוועזען,
האב איך געפרעגט א קשיא און קיינער האט
ניט געהאט וואס מיר צו ענטפערן, איך האב
געפרעגט זאל זיין אז מיר האבן ניט בכח צו
האלטן מלחמה מיט די רשעים אבער וואו האבן
מיר גענומען דעם היתר געבן זיי כבוד. דאס
האב איך געפרעגט און אלע זענען געבליבן
שטיל.

(תרגום: הייתי פעם באסיפת רבנים
בווילנא. באסיפה השתתפו כל גדולי הדור,
ובתוכם גם ר' ישראל סאלנטער. שאלתי
קושיא, ולאף אחד לא הי' מה לענות עליה.
שאלתי: נניח שאין בכוחנו לעמוד בקשרי
מלחמה עם הרשעים, אבל מהיכן לנו ההיתר
לכבדם? את זה שאלתי, וכולם נאלמו דומיה!)

והוסיף ר' אלחנן: המעשה הזה סיפר
לי בהתפעלות גדולה ואנכי השתוממתי
מהתפעלותו אשר לא היה רגיל בזה.

(מאמר 'אומר אני מעשי למלך', אות י"ט)

ההבדל הגדול בין היראים להחפשים

ואשר ידמו כי דיעותיהן תהיינה שקולות,
היא הטעאת היצר, כי יש לזכור ההבדל הגדול

בין היראים להחפשים, שהחפשים המה
חפשים גמורים, אבל היראים אינם יראים
גמורים, כי בכל אחד מאתנו יש חלק ידוע
חפשיות (שמעתי מהקדוש בעל ח"ח ז"ל).
ואם כן אם מספר האנשים שקול, תמיד תהא
ההכרעה על צד החפשיות.

(מאמר 'אומר אני מעשי למלך')

מוטב שיסגרו כל הישיבות

כאשר נוסדה הסוכנות בקשו עסקנים מהם
ראשי הצענטראל רליף באמריקא שתמך
בהישיבות פולין וליטא, שהחפץ חיים יצטרף
לסוכנות כ"מועמד הלא ציוני" וברמז כי סרובו
עלול לסכן את קיום הישיבות. אמר החפץ
חיים וצוק'ל מוטב שיסגרו כל הישיבות חס
ושלום ולא להצטרך לתת יד לפושעים.

(ליקוט דעת תורה)

כי לא תשכח מפי זרעו

באותם זמנים היה מצבם של הישיבות
קשה מאד, בכי רע ממש. נוצרה האפשרות
לקבל כספים רבים מהגיוינט האמריקאי
שהבטיח הרבה כסף לקיום הישיבות, ולא
מאהבה מיוחדת לישיבות, אלא זה מקום
שחילקו ממנו כסף לכל מיני מוסדות וארגונים,
ובין השאר גם לישיבות.

אמנם יש לגיוינט דרישות מסוימות ממנהלי
הישיבות שכשיעמדו בדרישותיהם יקבלו את
הכסף המובטח, אך דא עקא שדרישותיהם
לא היו לרוחם של מנהלי הישיבות, ולא ידעו
מה לעשות, האם להכנע לדרישות כדי לקבל
את הכספים שהיו אז ממש הצלה מינימלית
לרווחת הישיבות, או לעמוד על משמר הקודש,
ולא להסכים לדרישותיהם.

הענין הובא להכרעתו של החפץ חיים,
והח"ח הורה להם למאן ולא להעתר
לדרישותיהם של מנהלי הגיוינט. וכששאלו
אותו מה יהיה א"כ בגורלם של הישיבות, האין
הישיבות יתקיימו? נענה הח"ח ואמר, הישיבות
יתקיימו בזכות חמש מילים של התורה... וביאר
מיד את כוונתו - "כי לא תשכח מפי זרעו",
בזכות חמש מילים אלו יתקיימו הישיבות! "כי
לא תשכח מפי זרעו", חמש מילים של התורה...
(מפי רבי יוסף לייב זצ"ל תלמיד מרן החפץ חיים)

עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים

כי תשא - מי לה' אלי. ובמדרש, הובא בילקוט, מאן לא בעי מהו בר בייתא דמלכא, אלא אמר משה, מי שלא
נתן נזם לעגל יבוא אצלי, מיד ויאספו אליו כל בני לוי. וכוונת הכותב היא איפוא, מי לד', היינו מי שהוא רק לד'
לבדו בלא שום השתתפות ח"ו.

ומזה אנו למדים ענין גדול ונחוץ מאד בעבודת ד', שצריך כל אדם לדעת שלא יעשה פשרה עם החפשים
בדעותיהם ולא יסכים עמהם בשום דבר, אפילו אין בדעתו להתנהג בעצמו בשום דבר כמותם, ורק להראות לעיני
העם שהוא מסכים עמהם, גם כן יש להזהר בזה, ועל כיוצא בזה נאמר לא תהיה אחרי רבים לרעות, דהיינו על דבר
רע אין להביט על רבים, וכדאיתא בסנהדרין (כו.) גבי מעשה דשבנא, שהנביא אמר לו לחזקיהו, לא תאמרו קשר
לכל אשר יאמר העם הזה קשר, וקשר רשעים אינו מן המניין. עי"ש ברש"י.

וזוהו כונת הכותב (מלכים א' י"ח) במאמר אליהו: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים, אם ה' הוא האלקים
לכו אחריי", היינו אחריי לבדו. והוסיף ואמר, "ואם הבעל לכו אחריי", כוונתו לבדו, ובלבד שלא ילך פעם לד' ופעם
לבעל, ולא ילמדו רבים ממעשיו ויורו ויאמרו, כי לפעמים מותר לילך גם אל הבעל. מה שאין כן אם הוא הולך רק אל
הבעל, אז יודעים הכל כי האיש הזה נבדל הוא מעדת ישראל ועובד ע"ז והכל יפרשו ממנו.

(חפץ חיים עה"ת, כי תשא)

הזראתו הנחרצת

של מרן הגה"ק בעל חפץ חיים זיע"א

**שכתב לראשי 'אגודת ישראל' בפולין בענין בחירות, ופוסק:
"כי אין לנו לרדוף אחרי חיבור עם החפשים באיזה אופן שיהיה"**

ב"ה, יום כ"ד אלול תר"צ

אל כבוד הרה"ג הנכבדים ראשי "אגודת ישראל" בפולין, ד' עליהם יחיו.

אחד"ש רו"מ בהדרת הכבוד, מכתבם הנכבדה מיום כ"ב אלול הגיעני.

וע"ד השאלה אודות בחירות, הנה אף כי לעת זקנתי קשה לי לכתוב בפרטי הדברים, אך לגודל הענין נתיישבנו בזה הרבה.

ובקצרה הנני לחוות דעתי,

**כי אין לנו לרדוף אחרי חיבור עם החפשים
באיזה אופן שיהיה,**

ואין לנו לפחד פן נשאר ח"ו בודדים ונהי' מנוצחים, כי הלא ד' מבטחנו.

ומי שנהל אותנו כל ימות עולם זה כמה אלפי שנים שבכל דור ודור עומדים עלינו ועל תורה"ק ורועה ישראל לא עזבנו והצילנו מידם, והאומות בכל תקפם וממשלתם נאבדו ונכרתו מתחת השמים ואנחנו עם ישראל ב"ה חיים וקיימים עם תורה"ק.

וציונו שלא לפחד מחמת המציק כמו שכתוב מי את ותיראי מאנוש ימות.

וזהירנו שלא להתחבר עם מפירי תורה כמ"ש 'בהתחברך עם אחזי' פרץ ד' מעשיך' אעפ"י שבודאי היתה כוונת יהושפט לטובה להרבות ולהגדיל כחו של ישראל כלפי האומות, וד' לא הסכים לזה ולא הצליח עבור זה במעשיו. וכן עלינו ללמוד לענייננו, ולא קצרה יד ה' מלהושיע לעמו הן ברוב או במעט.

ואנחנו צריכים להתחזק בעצמנו ולאחד יראי ד' תחת דגל אחד, וכמו שמצינו במרע"ה בשעה שנתפלגו ישראל והרבה כרעו לעגל ועמד בשער המחנה וקרא מי לד' אלי (ומבואר במדרש מאן לא בעי לד' אלא מי שלא נתן אף נום לעגל וד"ל) ובזה סר אף ד' מישראל. ונשליך על ד' יהבנו שישלח לנו עזרתו למען שמו ויחיש גאולתנו ופדות נפשנו במהרה.

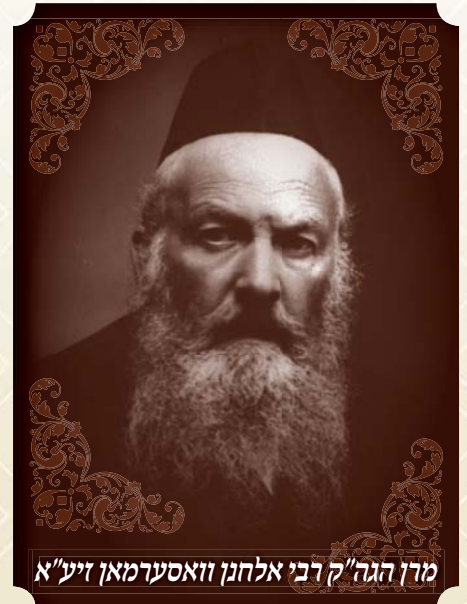
מכבדם ומוקירם מברכם בכתיבה וחתימה טובה

ישראל מאיר הכהן

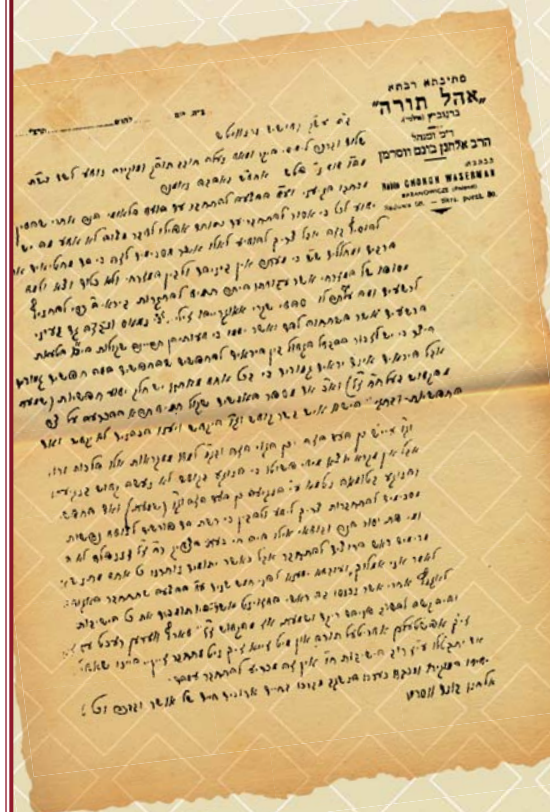
(נדפס בספר "מכתבי החפץ חיים", מכתב ק')

תרצ"ו

זאת התורה לא תהא מוחלפת

מרן הגה"ק רבי אלחנן וואסערמאן זי"ע א

כידוע עם תום מלחמת העולם הראשונה וההרעב והמות הנורא שהיו מנת חלקם "קשל בני הישוב היהודי בעיה"ק ירושלם בשנים אלו הגיעו ראשי הציונים לארה ובידם מטמון הכסף, וכפי תכניתם מאז על "כיבוש הקהלות" החלו מיד בפעולות על מנת להאכין את שלטונם על היהדות וייסדו את 'הועד הלאומי' וקהלת 'כנסת ישראל' יחד עם 'הרבנות הראשית הציונית'.

"לעומת זאת ראו מאורי האומה מרנן ורבנן מהרי"ח זאנענפעלד צוק"ל והגרי דיסקין צוק"ל בועד הלאומי צרה צרורה לדת תוה"ק, והכריזו על הקמת 'ועד העיר האשכנזי - העדה החרדית' קהלת יראים שתעמוד כחטיבה עצמאית בהתבדלות גמורה מהכופרים הציונים וכל עושי רשעה, ולאחר מאבק מר ומערכה ממושכת עלתה בידם להשיג הכרה רשמית של הממשלה הבריטית בעדה החרדית, ויצא אז חוק מאת הממשלה כי כל יהודי רשאי להודיע על יציאתו מקהלת 'כנסת ישראל' של הועד הלאומי הכופר, גדולי הדור אדירי התורה ארזי הלבנון די בארעא ישראל ודי בחו"ל גזרו אומר באיסור חמור על כל יהודי מאמין להיות חבר בקהלת הועד הלאומי, והורו על חוב גמור להודיע על יציאתו מהועד הלאומי ונקבע חודש אייר שבכל שנה ושנה כחודש היציאה, במשך כל ימי המאבק הללו עמדה אגו"י הארצית והעולמית לצידה של העדה החרדית, ונציגיה בא"י ובחו"ל עשו את כל ההשתדלויות להביא להכרת הממשלה בקהלה החרדית.

אמנם עם הסתלקותו לגנז"מ של האיש על העדה מרן מהרי"ח זאנענפעלד צוק"ל וביאתם של חברי אגו"י מגרמניה ופולין לארה"ק, החלו רוחות חדשות לנשב בחללה של אגו"י, רוחות השואפות לאיחוד והתכללות עם הציונים, וכך אט-אט החלה התדרדרותה של אגו"י בא"י ונטישת דרך ורצון מייסדיה.

בקיץ שנת תרצ"ד כבר ניהלה אגודת ישראל משא ומתן משותף עם הקהלה הציונית 'הועד הלאומי' בנוגע לאיחוד 'העדה החרדית' עם קהלת 'כנסת ישראל' שע"י הועד הלאומי, אותה קהלה שהניפה את דגל המרד בה' ובתורתו ואשר כל גדולי ישראל אסרו נוראות את ההתחברות עמה.

כאשר נודעה הצעה זו למרן הגה"ק רבי אלחנן וואסערמאן צוק"ל שלח תיכף מכתב חוצב אל מרן מהרי"ץ דושינסקיא צוק"ל גאב"ד ירושלם, בו הוא מתמיה כיצד ניתן להתחבר לרבנות הראשית שבראשה עומד

אותו האיש קוק שר"י אשר הוא מחטיא את הרבים, ומוסיף כי מלבד גודל האיסור של התחברות לרשעים "עוד יהא מזה חילול השם בכל העולם באופן מבהיל ח"ו".

ואכן לאחר ההתנגדות הנמרצת מצד גדולי הדור ירדה ההצעה לפי שעה מעל סדר היום.

אך בשלהי חורף שנת תרצ"ה חזרה וניעורה הצעה זו, והתחדש שוב המשא ומתן בין מנהיגי אגודת ישראל לראשי הועד הלאומי בדבר ההצעה להתחבר עם הועד הלאומי, ובמשך כמה שבועות התקיים משא ומתן באמצעות הממשלה בין באי-כח אגו"י לנציגי הועד הלאומי, על דבר עבודה מאוחדת והקמת מוסד וחטיבה מאוחדת בנוגע לשאלות מדיניות וכלכליות על בסיס אחד, ונערכו מספר ישיבות משותפות בנידון זה.

כתבי-העת הציוניים בישרו את שביעות רצונם ממשא ומתן זה ומילאו את פיהם בתהלות ותשבחות על רצונה של אגודת ישראל בכיוון זה, בהרגישם היטב את קירוב הלבבות הנרקם בין החרדים לדבר ה' והכופרים פורקי עול, ואף הביעו את תקוותם לתוצאות הטובות מבחינתם ממהלך זה, והחילו ה' כתוצאה ממשא ומתן זה הלך וגבר.

מיד בהודע הפרטים על דבר המו"מ להאי גאון וצדיק מגדולי עמודי ההוראה רבי דוד בהר"ן צוק"ל החל תיכף לפעול נמרצות לביטול הצעה נואלת זו, ונטל את עטו לכתוב מכתב לעסקן הנכבד מוהר"ר דוד פאטאש צ"ל, בו הוא מגולל בפניו את השתלשלות העניינים ומעוררו על חומרת המזימה הזו והתוצאות ההרסניות העולות ח"ו לצמוח מזה, ומורה לו את הפעולות הנצרכות על מנת לגדור תיכף בעד הפרצה, ובסוף דבריו מייעץ לו גם לפנות להגאון רבי אלחנן צוק"ל והגאון רבי חיים עוזר מוילנא צוק"ל ולעוררם להפר המזימה.

בהגיע מכתבו של רבי דוד פאטאש לרבי אלחנן, הזדרז רבי אלחנן להשיבו בדברים נוקבים המיוסדים על דברי חז"ל ומקראי קודש בגודל איסור התחברות לרשעים, וכותב ברורות כי "צריך להודיע לאלו אשר מסכימים לזה כי הם מחטיאים את הרבים ומחללים ש"ש, כי מעתה אין ביניהם ולבין המזרחי ולא כלום" (ראה המכתב במילואו בעמ' הבא), ומסיים בדבריו הנוראים של הקדוש בעל חפץ חיים צוק"ל "שאפילו אם יתבטלו רוב הישיבות אין זה מכריע להתחבר עם הציונים".

מחאתו הנמרצת

של מרן הגה"ק רבי אלחנן בונם וואסערמאן זצוק"ל הי"ד

בו הוא מוחה נמרצות נגד 'אגודת ישראל' על התחברותם עם הועד
הלאומי הציוני - "כי מעתה אין ביניהם ולבין המזרחי ולא כלום"

ב"ה. עש"ק קדושים, ברנוויטש.

שלום וברכה לידידי היקר ומאד נעלה חובב תורה ומוקירה, נודע לשם כש"ת מה"ו דוד נ"י פטש.
אחד"ש באהבה נאמנה.

מכתבו הגיעני, וע"ד ההצעה להתחבר עם הועד הלאומי, הנה אחרי שהדין ידוע לכל
כי **אסור להתחבר עם כמותם אפילו לדבר מצוה**, לא אדע מה יש להוסיף בזה.

אבל צריך להודיע לאלו אשר מסכימים לזה

כי הם מחטיאים את הרבים ומחללים ש"ש,

כי מעתה אין ביניהם ולבין המזרחי ולא כלום.

וצא ולמד מסופו של המזרחי, אשר עבודתו היתה תמיד להתגרות ביראי ה' כדי להחניף לרשעים, ומה עלתה לו "סהדי
שקרי אאוגרייהו זילי" (סנהדרין כט.), כי נמאס ונבזה גם בעיני הרשעים אשר השתחוה להם.

ואשר ידמו כי דעותיהן תהיינה שקולות היא הטעאת היצר, כי יש לזכור ההבדל הגדול בין היראים להחפשים,
שהחפשים המה חפשים גמורים אבל היראים אינם יראים גמורים, כי בכל אחד מאתנו יש חלק ידוע חפשויות
(שמעתי מהקדוש בעל ח"ח ז"ל), וא"כ אם מספר האנשים שקול, תמיד תהא ההכרעה על צד החפשויות.

ובחגי (ב' י"ב) "הישא איש בשר קודש וגו' היקדש ויענו הכהנים לא יקדש, ואם וגו' עיי"ש, כן העם הזה וכן הגוי הזה",
ובגמ' למדו ממקראות אלו הלכות מרובות (עי' פסחים טז:), אבל אין מקרא יוצא מידי פשוטו, כי הנוגע בקודש לא נעשה
קדוש בנגיעתו, והנוגע בטומאה נטמא ע"י הנגיעה, כן העם הזה וגו' (שמעתי).

ואם החפשים מסכימים להתחברות צריך לידע ולהבין כי רשת הם פורשים לצוד נפשות, ומי פתי יסור הנה. ובודאי
אילו היה חי כעת הצדיק ר"ח ז"ל זנפולד לא היו מרימים ראש הרוצים להתחבר, אבל כאשר יתומים נותרנו כל אחד
מתנשא לאמר אני אמלך.

ועובדא ידענא לפני חמש שנים ע"ד ההצעה שתתחבר האגודה לאגנץ [הסוכנות הציונית], אחרי אשר נכנסו בה
ראשי הדווינט אשר היו תומכים את כל הישיבות, והיה קשה להשיב פניהם ריקם, ושמעתי אז מהקדוש [הח"ח] ז"ל
"דארף ווערען רעכט עס זאל זיך אפשטעלן א דריטעל תורה, און מיט זיין ניט מתחבר זיין",

היינו שאפילו אם יתבטלו עי"ז רוב הישיבות ח"ו

אין זה מכריע להתחבר עמהם.

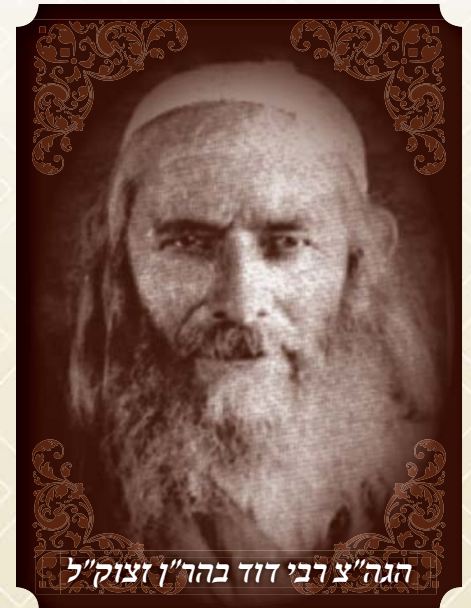
ידידו המוקיר ומכבדו כערכו הנשגב, מברכו בחיים ארוכים חיים של אושר וברכה וכל ט"ס,

אלחנן בונם וואסערמאן

(נדפס ב"ילקוט מאמרים ומכתבים", מכתב ו')

תש"ד

זאת התורה לא תהא מוחלפת

הגה"צ רבי דוד בהר"ן זצוק"ל

היה זה בחודש סיון תש"ד, כאשר התקיימה **ועידה ארצית מטעם "אגודת ישראל"** בפתח תקוה ב"מלון הדר", ואז כבר הגיעו מנהיגי אגו"י מפולין ומרגמניא, שהפכו קצרת אגו"י באר"י על פיה לגמרי, וכבר דגלו בציונות גלויה.

או אז נקהלו אנשי ירושלים בהמוניהם בחשבם כי אפשר עוד לשפר פני אגו"י, ואז יצא לאור הגליון הראשון של **"החומה"** מאנשי "נטורי קרתא" בירושלים, אשר בשער הודפס קריאתו של הגאון הישיש למגדולי עמודי ההוראה הגה"צ רבי **דוד בהר"ן זצוק"ל** לצירי הועידה באזהרה להתבדל מן הציונים מכל וכל (ראה קריאתו במילואו בעמ' הבא).

מכתב קריאה זו נכתב ברגע האחרון אולי יועיל לעצור בעד הרעה כ"כ, ולא נודע שאגו"י כבר נמצאים במצב גרוע כ"כ.

במכתבו האריך הגה"צ רבי דוד זצ"ל באיסור החמור של התחברות לרשעים, ושלא יחשבו שהוא לש"ש, אלא שעצת היצר הרע הוא שהיום אומר לו עשה כך וכו' עד עברי פי פחת רח"ל, וביקש מהם להחליט על שלשה דברים:

(א) שמחוייבים להתבדל בהבדלה גמורה מועד הלאומי, מהציונים, מההסתדרות ומהמוסדות שלהם ולא להשתתף עמהם בשום פעולה כלל כי בזה מהרסים את דת תוה"ק ח"ו.

(ב) חבר בועד הלאומי לא יתקבל לחבר באגוד"י ח"ו.

(ג) לא לזוז אפי' זיז כל שהוא מדרכי החנוך הישן המסורים לנו מאבותינו הק'.

הדרישות ב' וג' שבמכתב קריאה זו לא העלו אפילו לדיון, ולמעשה עשו להיפוך: (א) שחבר בועד הלאומי המרים יד בתורת משה יכול להיות חבר באגוד"י. (ב) שברשימת חברי מועצת גדולי התורה של אגוד"י, היו גם חברי ועד הלאומי.

אמנם בנוגע לדרישה הראשונה, היה ויכוח בועידה, אבל לפי רצונו של מנהל ועד הפועל העולמי - החבר החדש בנשיאות מרכז אגוד"י, אישרה שיטת ההשתתפות עם המסיתים.

ברם זכור לטוב אחד שהי' שם בין קהל הנאספים ה"ה הרה"ג רבי מאיר ליבערמאן זצ"ל מתלמידי הח"ת, שיצא חוצץ נגד החלטה בוגדנית זו, וצעק ככרוכיא נגד יו"ר ועד הפועל, מובן כי היה קול יחיד, אבל קול ה' בכח. ר' מאיר עזב אותם והצטרף אל יראי ד' (משכנות הרועים חלק ב' עמ' תשל"ח).

אחר שלא קיבלו אגו"י דרישות היראים פרשו יראי ה' כליל מאגו"י, והקימו בעידוד מרן הגה"ק מהר"ץ דושינסקיא זצוק"ל גאב"ד ירושלים את חבורת "נטורי קרתא".

אך אמנם מפלגת אגו"י המשיכה לירד במדרון גם הלאה, עד שלמים הגיעו בעוה"ר להתחברות והתכללות גמורה עם הכופרים הציונים, כאשר מיד עם התקוממות המדינה הציונית כרעו מלוא קומתם לפני העגל הציוני וממנו יונקים את כל חיותם, נהנים ממנעמיהם ומתרועעים עמהם יד ביד כאיש אחד, ביטלו את כל ישותם בפני אדוניהם הציונים נותני לחמם ומימם צמרם ופשתם ונכונים לעשות ככל אשר ברצונם, וכהיום לדאבוננו הרב אנו חוזים כי אין אלו בגדר מתחברים לרשעים בלבד, אלא השפעת הרעל והארס של הכופרים חדרה לתוך לבם רח"ל, ואותם אנשי המפלגות הסוגדים לבעל הציוני הם הם שונאינו ומנדינו, הם המגייסים בחורי ישראל לצבא השמד הציוני, הם המכניסים לימודי כפירה ומינות לתוך חינוך הבנים והבנות, הם המחללים את קברות אבותינו בזדון וברשע, הם גוזרי הגזירות הרעות והמסיתים ומדיחים הגדולים ביותר לכפירה הציונית ה"י.

נהה כי כן אנו רואים עד כמה כוחה המר של סטיה קלה מהדרך המסורה.

האמת נכון הדבר?

הצבור החרדי נודעוץ לשמוע כי בין חברי מרכז הסתדרות אגודת ישראל שנבחרו בועידה הארצית, נמצאים גם חברי ועד הלאומי המרים יד בתורת משה. נורא ואיום!

אנשי "בהירות"! זוהי תוצאה הבהירה שלכם?

זאת ועוד אחרת,

רעדה תאחו כל שומע כי ברשימת חברי מועצת גדולי התורה של אגוד"י, ישנם גם חברי ועד הלאומי המרים יד בתורת משה. זוהי עוד תוצאה בהירה של הועידה הארצית.

לא יאומן כי יסופר!

ואם אמת נכון הדבר אשר נעשתה השערורי' הנוראה הזאת באגודת ישראל,

על ארץ ישראל החרדית להזדעזע ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה.

הצבור החרדי מחכה לברורים.

קריאתו הזועקת

של עמוד ההוראה הגאון הצדיק רבי דוד בהר"ן זצוק"ל מגדולי ירושלים

אל הנהלת 'אגודת ישראל' בו הוא זועק כי "מחויבים להתבדל
בהבדלה גמורה מהציונים, ולא להשתתף עמהם בשום פעולה כלל"

קריאה להצירים

מאת הגאון הישיש זקן חכמי ורבני הישיבות מוהר"ר דוד בהר"ן שליט"א

כבוד הרה"ג הנ' חברי הועידה הארצית של אגודת ישראל הי"ו ח' נכבדים, **אל יהא קל בעיניכם איסור ההתחברות לרשעים**, נלמד מדברי הנביאים שנאמרו ליהושפט מלך יהודה ללמוד תורה לעם, ובשעת המלחמה קרא לפנייהם שמעוני האמינו בד' ותאמנו ותצליחו ונעשו לו נסים שנפלו שונאיהם לפנייהם עם רב בלי שום מלחמה - עד כי שנפלו פחדם על כל ממלכות הארץ ונא' עליו ויגבה ליבו בדרכי ה', וחז"ל אמרו את חבתו לתוה"ק ולומדי', עד כשבא ת"ח אליו קם מכסאו וחבקו ונשקו.

בכל זאת כשהתחבר לאחאב למען הצל עיר בא"י, יצא הנביא אליו ויאמר לו:

הלרשע תעזור ולשונאי ה' תאהב? ויצא עליו בזאת קצף מאת ה' עד שהי' ראוי ליהרג,

וכן בהתחברו לאחזי' להביא זהב מאופיר, נבא עליו הנביא: בהתחברך לאחזי' פריץ ה' את מעשיך! ולא ישיא היצה"ר, שמותר להתחבר לרשעים לחיזוק מצוה כי הלא כוונת יהושפט היתה לשם שמים, ולעשות טוב וכן נבאו עליו הנביאים.

ואחאב עוד לא הי' רשע כרשעי זמנינו, כי הלא מסר נפשו על התורה!

וכן על תתנו נפשכם לחשוב שהוא לש"ש, אלא דעתו דעו שזה עצת היצה"ר שהיום אומר עשה כך וכו', עד עברי פי פחת רח"ל, וה' ירחם עליכם לתקנכם בעצה טובה לחיש ולהחיש להציל הדורות הבאים. ויהיו החלטת דבריכם כמסמרות נטועים:

(א) **שמחויבים להתבדל בהבדלה גמורה מועד הלאומי, מהציונים, מההסתדרות ומהמוסדות שלהם ולא להשתתף עמהם בשום פעולה כלל כי בזה מהרסים את דת תוה"ק ח"ו.**

(ב) **חבר בועד הלאומי לא יתקבל לחבר באגוד"י ח"ו.**

(ג) **לא לזוז אפי' זיז כל שהוא מדרכי החינוך הישן המסורים לנו מאבותינו הק'.**

המלחמה נגד הציונים ועד הלאומי שעמדו עלינו ועל תוה"ק תגבירו ותתחזק בפרט נגד מעלליהם האחרונים שגוזלים נפשות יקרות, יתומים מאב ואם מפליטי פולין ותימן וכו' ומעבירים אותם לשמד הרס ואבדון ח"ו, תצאו במלחמה עזה נגדם וחלילה לבא בהסכם עמהם, וכאשר תרימו ידיכם, והי' כאשר ירים משה את ידיו וגבר ישראל.

הכו"ח למען כבוד שמו ית' ותוה"ק

דוד בהר"ן זצלה"ה

קורל חוצב להברת אש קודש

דברות קודש מלהבות אש זיקוקין דנורא דנפקי מלבו הטהור של
גאון ישראל וקדושו יחיד הדור מרן רשכבה"ג הגה"ק מהרי"ט **מסאטמאר** זצוקלה"ה

**בגודל חומר האיסור הנורא להשתתף וליקח חלק בבחירות
להעמדת שלטון המינות הציוני**

אל נא אחי תרעו לילך אל הבחירות הטמאות

ובמר נפשי אבקש אל נא אחי תרעו לילך אל הבחירות הטמאות האלו, ובזכות אלו אשר לא כרעו לבקל ירחם עלינו השל"ת ויוציאו מהחשכות הנורא מאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה במהרה בימינו אמן.

(ויזא"מ מאמר ג' שבועות סימן קמ"א)

הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור

ובעיקר הדבר כבר נתבאר להלכה שכל הנכנס להיות חבר הכנסת עובר על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, על הכניסה ועל השבועה ועל ההשתתפות ועל הע"ז ועל המינות וכל המסתעף. וגם מבלעדי האיסורים הנ"ל גם על עיקר המלוכה לפני הזמן כבר אר"י שאג הוא המהר"ל ז"ל ומי לא ירא במה שנתן עליו משפט חרוץ של שמד להיות נהרג על זה ר"ל אף בכל מיני עינויים קשים כשמד ממש, וק"ו ב"ב של ק"ו כשנתוספו ע"ז עוד כל אלה האיסורים הנוראים שהבאתי למעלה, וכל זה ברור להלכה לאמיתתה של תורה למבקשי האמת.

(ויזא"מ מאמר ג' שבועות סימן קמ"א)

ע"י השתתפות עמהם מכשירין את מעשה הציונות בפני כל העולם

והאחרון הכביד שע"י שמשתתפים גם שומרי תורה ומצוות בתוך אותה המלוכה השפלה של הציונות הטמאה ר"ל ועובדים אתם יחד בשירות עניני המלוכה, מלבד שעוברים באותה המעשה על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, כאשר נתבאר למעלה, אבל עוד חמור יותר שע"י השתתפות עמהם מכשירין את מעשה הציונות בפני כל העולם, עד שבעוה"ר נעשה כל העולם מוכשר לקבל טומאה בחושבם התירו פרושים את הדבר, וח"ו מה שכל הצדיקים וקדושים בכל הדורות הרעישו עולמות במסירות נפש נגד מעשה הציונים ח"ו תעו מן הדרך, אלא הכופרים הטמאים שטמאו את כל העולם כולו במינות וכפירה כוונו אל האמת והן המה מצילי ישראל וגואלים, כאשר נתברר שגם שומרי תורה ומצוות נהנים ומתחממים מהם, ומאי אהני לן רבנן בדורות הראשונים שעבדו השל"ת בכל לבם ומסרו נפשם לקבוע אמונה בלבות

בני ישראל והזהירו להתרחק מפתח ביתה של המינות כדת וכהלכה שאמר הכתוב אל תקרב אל פתח ביתה, ועתה שומרי תורה ומצוות מתאמצים ליכנס ביניהם ולקחת חלק בתוך אותה השררה שהמציאו בדרך המינות ומלחכי פינכא של הציונים ומספרים מנסים ונפלאות שלהם יותר מיציאת מצרים.

(ויזא"מ מאמר ג' שבועות סימן ק"י)

המשתתף עמהם מודה לשלטון המינות והאפיקורסות - וגרוע הרבה ממודה בעבודה זרה

ולפלא האין גברה הסת"א לסמות עינים כל כך ולילך גם עכשיו להבחירה, והלא המסיתים והמדיחים של הנוצרים הנקראים מיסיאנערן אילו היו משתתפים עמהם שומרי הדת מישראל היו עושים הרבה טובות לישראל, גם היו מסייעים לישראל בהרבה מקומות לשמור כמה גופי תורה, אף על פי כן לא היה עולה על הדעת לעשות עמהם איזה התחברות בשום אופן שבועלם, שנראה ח"ו כמודה בע"ז, אף שהיה טובה לשמירת התורה"ק בהרבה ענינים. וא"כ אלה המינים המסיתים והמדיחים למינות ואפיקורסות ר"ל שזה גרוע הרבה מע"ז כמבואר בגמרא (שבת דף קט"ז ע"א, ר"ה דף י"ז ע"א, ע"ז דף כ"ז ע"ב וכ"ז ע"ב, חולין דף ה' ע"א) וברמב"ם ובשאר פוסקים, והמשתתף עמהם מודה לשלטון המינות והאפיקורסות הגרוע ממודה בעבודה זרה, אם כן להשתתף בהכנסת שלהם חמור הרבה יותר מלהשתתף עם המיסיאנערן, וקל וחומר שאין בזה שום תיקון אלא קלקול עצום.

(ש"ת דברי יואל סימן צ"ה אות ז')

יש ביניהם איסורים שעל כל פרט ופרט מזהירים ביהרג ואל יעבור

ובלי ספק שכל הצרות וההריגות הנוראות ר"ל שעברו עלינו בדור הזה הכל בסיבת רעיון המדינה הזאת, דהן המה היו בעוכרינו כידוע מדבריהם ז"ל (כתובות ק"א ע"א) שהעונש של ההעברה על השבועות הוא אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאלילות השדה. וכל כך הרחיקו לכת עד שמשתתפים עמהם ונושאים באחריות אתם בהרבה דברים, ויש ביניהם איסורים שעל כל פרט ופרט מזהירים ביהרג ואל יעבור, וכן הוא בענין לקיחת חבל בבחירות שלהם כדי לבחור כמה צירים להכניסם אל מקום הטומאה.

(דברי יואל בהעלותך עמ' רצ"א)

אין איסור יותר חמור מזה וצריך למסור הנפש על זה

והנה כמו כן בענין איסור הבחירות שאחרי עיון ושיקול רב ויגיעה רבה העליתי להלכה דהכנסת שלהם יש בו משום מינות ואפיקורסות עבודה זרה גילוי עריות ושפ"ד, וכל המשתתף אתם הוא שותף לכל מה שהם עושים, והעושה שליח ללכת שמה ג"כ אסור, כי שלוחו של אדם כמותו. ואם כי רבים רצו שלא אדבר מזה אבל אני מוכרח להגיד, כי זה

עלה לי כבר ביוקר כידוע, וחוש מזה ה' לי הפסד ממון עי"ז להתלמודי תורה שיסדתי בחו"ל והת"ת שיסדתי בא"י וכו', אבל אני מפקיר את הכל ואני מוכן ומזומן למסור את נפשי על דבר אמת, וגם לא אפחד מפני סכנת חרב ח"ו, שלדעתי אין איסור יותר חמור מזה בזמננו, והייתי יכול לכתוב חיבורים גדולים מגודל האיסור אבל א"א כ"כ להרחיב הדיבור, אבל דעתי דעה ברורה אחרי יגיעה של הרבה זמן שדבר זה אסור

מכתב קודש

מאת מרן הגה"ק מסאטמאר זיע"א

שלו' וכט"ס אל כבוד אהובי ידידי הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א בי דינא רבה דעיה"ק ירושלים תובכ"א, אתה ה' לעולם תשמרם וכצנה רצון תעטרם. אחדשת"ה באה"ד כמשפט ליראי ה' ולחושבי שמו.

מכתבכם הגיעני בדבר האיסור על ההשתתפות לבחירות לכנסת, הנה הרבה יותר ממה שכתוב במכתבכם כבר כתבתי בספרי הקטן ויואל משה.

וממש איני רואה איסור חמור יותר בכל התורה כולה, כי ההשתתפות לכנסת הוא השתתפות למינות וכפירה גמורה בהש"ת ובתורתו הקדושה.

כאשר נתבאר באריכות בספרי הנ"ל, וגם נשבע להתמסר לחוקי המדינה אשר בתוכם כל חוקי התועבות הרעות הנ"ל ר"ל, שא"א להיות מצירי הכנסת בלי השבועה הטמאה הזאת.

מלבד שע"י כניסתם לתוכם גם מקבלים מהם כבוד וממון וכדומה, נותנים להם בזה חיזוק רב שירחיבו עוז בנפשם יותר להסית ולהדיח רבי רבבות מישראל קטנים עם הגדולים למינות וכפירה ר"ל.

ואין ספק שאילו לא ה' משתתפים עמהם גם שומרי תורה ומצוות, ה' מציאות לפעול אצלם הרבה שלא ירעו ולא ישחיתו כל כך נגד רצון הכואבים והדואגים על שפלות התורה והדת ולא ה' לבם בריא להם כאולם כ"כ.

אבל ע"י ההשתתפות ביניהם ושוחד העצום שמקבלים מהם המעוור עיני חכמים ומסלף דברי צדיקים, יודעים כי בידם המה ואומרים הכל מי אדון לנו, וכח התורה נחלש ושטנא נצח בעוה"ר, ומי יודע עד היכן הדברים יגיעו עוד ר"ל. וכל ההולכים אל הבחירות לשלוח צירים לכנופיות הכופרים האלה ר"ל ידם במעל הזה.

ובעצם רובץ על הבחירות איסור נורא ואיום שא"א להתירו בשום אופן אף אילו ה' למיגדר מילתא, ומכ"ש כשהוא לגמרי להיפך שאינו אלא חיזוק ידי עוברי עברה ומביא פירצות נוראות ר"ל.

ואין מקום להסתפק בזה שזה דעת כל הגדולים והצדיקים שבדור שלפנינו כאשר שמעו אזני והבנתי מדבריהם הברורים לי כשמש בצהרים, והדור הזה כולו אין בכחו להכריע אף באצבע קטנה מדור שלפנינו.

השל"ת ירחם ויאיר עיניהם ולבם של ישראל לראות האמת ולא יבושו ולא יכלמו לנצח, ונזכה לראות במהרה פני משיח צדיקנו אשר אמת ושל' יהי בימיו.

א"ד הכותב ומתאנח במר לבב ובעינים צופיות לרחמי וחסדיו המרובים ית"ש. באענה"ב ב' לס' לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלקים הוא. התשכ"א

הק' יואל טייטלבוים

ההתחברות למפלגות הדתיים סכנה גדולה מאוד לגוף ולנפש

וכל אלו הדתיים שנתנו להם חיזוק, וזייפו להם דעת התורה, הרי הם עתידים ליתן את הדין, וצריך לברוח מהם והתחברותם עד קצה האחרון, כי ההתחברות אליהם סכנה גדולה מאוד לגוף ונפש, וחשודים המה גם על שפיכות דמים.

(על הגאולה ועל התמורה עמוד קצ"ו)

אין לשער כמה נפשות כשרות ניצודו ברשת המינות והכפירה ע"י שנשתתפו שם שומרי הדת

ועל הלוקחין חבל ביניהם אף כל דהו כבר אמרו חכ"ל בכיוצא בזה במס' מכות דף ה' ע"ב ע"פ שניים עדים או שלשה עדים אם מתקיימת העדות בשני עדים למה פרט הכתוב בשלשה, ר' עקיבא אומר לא בא השלישי אלא להחמיר עליו ולעשות דינו בכיוצא באלו, וענש הכתוב לנטפל לעושי עבירה כעושי עבירה. ופרש"י ז"ל שלא תאמר הואיל ובלא הוא היתה העדות מתקיימת לא יעשו בו דין הזמה לימך הכתוב שאף

הוא מן מקיימי דבר. והתם אינו עושה השלישי שום חיזוק להעדות כי תרי כמאה, ואך בשביל שנטפל דינו שוה להם, וק"ו היכא שע"י שנטפל עושה גם חיזוק שאומרים העולם יראים נשתתפו בדבר והודו לדעת המינים והאפיקורסים ר"ל, ונמשכים כולי עלמא אבתריה, דזה גרע מהעד השלישי שלא חילק הכתוב בינו לשנים האחרים, ואין לשער כמה נפשות כשירות שניצודו ברשת המינות והכפירה ר"ל ע"י שנשתתפו שם שומרי הדת באותו הכנופי' של מינים ר"ל, ואמרו התירו פרושים את הדבר, והתירו את השרץ, אבל לא בק"נ טעמים כי אם בלא טעם ובלא ריח...

וכל זה כתבו על סתם התחברות אליהם שיש לו חלק במעשיו ע"י ההתחברות, וק"ו בכה"ג שנשתתף עמם בפירוש בכל מעשיהם, כאשר כל

הנכנסים לממשלה ההוא הוא באופן מפורש שהמה שותפים בהמעשים היוצאים משם, איום ונורא הוא להעלות על הדעת להתיר ח"ו בכאלה, יהיה מאיזה טעם שיהיה.

(שו"ת דברי יואל סימן ק"ח אות ז')

בני ישראל נופלים ברשת המינות לגמרי - ע"י הגשר של הדתיים הנספחים אל הציונים

וע"י שהצטרפו עמם גם כתות שאומרים שמטרת וכוונת התחברותם אליהם הוא בכדי לתקן ולהביא בתוך המינים גם דרך התורה, זה ה' הסרסרות להמשיך מבני ישראל הכשרים לספחם אל הרעיון הטמא הזה של הקמת המדינה בחשבם שיש שם גם מתקנים ופועלים בשביל

התורה, ושוב אח"כ נופלים ברשת המינות לגמרי ע"י הגשר של הדתיים הנספחים אל הציונים.

(הקדמה ליואל משה, עמ' ז')

אף אם היו חברי הכנסת צדיקים וקדושים עון פלילי איום ונורא ליקח גאולה וממשלה קודם שהגיע הזמן

ובפרקים אלו ראיתי לבאר קודם שאף אם היו חברי הכנסת צדיקים וקדושים, הוא עון פלילי איום ונורא ליקח גאולה וממשלה קודם שהגיע הזמן, כאשר כבר נתבאר שאיסור השבועה וההעברה על הקץ חל על כל ישראל אף לצדיקים גמורים.

(ויזא"מ מאמר ג' שבועות סימן פ"ה)

הכל הולך למקום אחד שמביא לידי ציונות

ואף בתוך המפלגה הנקרא אגודה יש בתוכה כמה כתות ידועות שונות אבל הכל הולך למקום אחד שמביא לידי ציונות, ומשם בארה באר מים רעים ומרים של מינות ואפיקורסות נוראה ר"ל.

(דברי יואל מכתבים ח"א עמוד קכ"ה)

הסט"א התגבר בכח המסיתים והמדיחים של הדתיים הנגררים אחר הציונים

ועכשיו בעקבא דמשיחא טרם הבירור האחרון התגבר הסט"א בכח המסיתים והמדיחים של אלה הדתיים הנגררים אחר הציונים יותר ממה שהתגבר בכל המסיתים והמדיחים שבכל משך הדורות שהיו מיום שנברא העולם עד עתה, וכל חלקלקות לשונו של הנחש הקדמוני שה' אצל אדה"ר וכן כל חלקלקות לשונם של כל המסיתים ומדיחים שהיו בכל הדורות בלבושים שונים, כולם לא הגיעו כלל לאותה המידה של חלקלקות לשונם של המסיתים והמדיחים שבזמנינו באופנים שונים ומשונים לירד לחדרי בטנו של כל אחד ואחד מישראל כי כן הוא טרם ביטול הסט"א מ ישראל.

(הקדמה ליואל משה, עמ' י"ז)

כל ההולכים אל הבחירות הם מודים בע"ז זו

והאמת עד לעצמו למבקשי האמת כי הוא ברור להלכה בלי שום ספק ופקפוק כי נורא ואיום הוא כל האיסורין החמורים שהבאתי שיש בהשתתפות זו להיות חבר הכנסת, אשר כל אחד ואחד מהאיסורים ההם הוא ביהרג ואל יעבור, וכל ההולכים אל הבחירות ונבחרים באי כחם להשתתף על ידם באותה הכנסת הטמאה הנה הם מודים בע"ז זו, גם נעשים בזה שותפים לאותו הכינוס של רשעים כי מכחם ושמן של הבוחרים יושבים שמה חברי הכנסת, ונעשה הכל שותפות אל אבי אבות הטומאה של כל אבות הנזיקין למיניהם. השי"ת ירחם ויצילנו מהגלות המר והנמרה, ויאיר עינינו בתורתו הקדושה ויקרבינו לעבודתו ית"ש באמת ובתמים.

(ויזא"מ מאמר ג' שבועות סימן קפ"ה)

התודה והברכה

לכל אלו שעזרו וסייעו להוצאת הקונטרס לאור עולם, העושים והמעשים, הן בגוף והן בממון, שהקדישו וטרחו מזמנם למען הפצת דבר ה', זכות הרבים תלוי בהם, ישלם ה' פעלם ומשכורתם תהי' שלימה מאת ה'.

על השאלה מה היא העצה, זוהי הראשונה שלא נאבד עצה.

המצב שבו הננו נמצאים עתה בארצנו הקדושה שנתקיים בנו בעוה"ר ושפחה כי תירש גבירתה, ואותם הכופרים בה' ובתוה"ק שדבר אין להם עם ישראל, ולא חלק להם בישראל, ושכיוון הנהגתם הוא להיפך מכל יסודו ומהותו של עם ישראל, הם ירשו את ישראל, קוראים את עצמם בשם ישראל, ותפסו הנהגתו להיות באי כחו ושליטיו, ועם ישראל האמתי, שהנהו: עם ה', עם התורה, עם הקדוש, עומד ומתריע נגד זיוף ממאיר זה, מה להנהגת כופרים הממאנת בתורה ומורדת במלכות שמים עם ישראל, ואין שומע לו.

מצינו למציאות מרה זו חבר ודמיון בחז"ל במס' גיטין נ"ג, כי אשמדאי מלך השדים זרק את שלמה המלך ארבע מאות פרסה, והוא האשמדאי התלבש בדמותו של שלמה המלך וישב על כסאו ונהל את המלוכה על ישראל בשם שלמה, ושלמה המלך האמיתי הי' מחזיר על הפתחים במקלו וגונדו, וטוען "אני קהלת הייתי מלך לישראל בירושלים", וכל ישראל דמו אותו לשוטה ומשוגע, כי הכל ידעו איך שלמה הלא הנהו יושב על כסא מלכותו ומולך בירושלים בלי שום שינוי והשוטה הזה הולך וטוען "אני שלמה", אינו אלא משוגע. עד שהגיע לסנהדרין, אמרו רבנן 'מכדי שוטה בחדא מילתא לא סריך', פירש"י אינו נדבק לומר דבר אחד של שטות כל הימים שזה אומר הייתי מלך, ואינו אומר שטות אחרת, ומזה נצמח ישועתו, כמסוים בחז"ל.

הרי כי מצבו של שלמה המלך אז הי' ממש כמצבנו אנו, כי האשמדאי לא כבש ממנו את המלכות כרגיל בעולם, שמלך אחד כובש את מלכות חבירו, אלא גם גזל את שמו, ובשמו של שלמה עשה את כל מה שעשה. הרי כי גזל וזייף את שם שלמה, בו להכחיד את שלמה האמיתי ושלמה החכם האמיתי נדמה בפני כל העולם למשוגע, צועק "אני שלמה"

ואין שומע לו, ואפשר כי מצבנו עוד עולה בגריעותו של שלמה, כי האשמדאי בשם שלמה, על פנים כנראה, שלא שינה את אופי

אני שלמה!

מאמרו המאלף של המצביא הגדול הגה"צ רבי **עמרם בלויא** זצלה"ה

שכתב בתמצית דם לבבו הטהור, בו הוא מבאר בטוב טעם ודעת את דעת תוה"ק נגד ההשתפות בבחירות הטמאות לכנסת הצייונית

דרך קרובה לישועתו השלמה, אם לדרך כזה הי' פונה אז היתה ישועתו אבודה, כי כאשר אנו רואים בדברי חכמינו ז"ל הקדושים, כי כל צמיחת קרן ישועתו היתה, שהסנהדרין בנו על יסוד חכמה הגמורה, כי שוטה בחדא מילתא לא סריך, ואילו הי' משנה טעמו אפילו אם לזמן מה הי' נאבד יסוד חכמה זו, וגם בעיני הסנהדרין הי' נראה כשוטה ואז היתה תקותו אבודה.

עובדת שלמה זו מטפחת על דעתם הכוזבת של אלו שהשתתפו בבחירות שלטון מינים זו, שבזה הודו בע"ז, ואשרו את שם ישראל על הנהגה המורדת בתוה"ק ובמלכות שמים רח"ל. ועלינו מזה לדעת כי זאת היא נקודת הצלתינו, כי שלמה את עצמו לא האבד, אז יש תקוה לאחריתנו שאם אפילו כל העולם ידמו אותנו לשוטים, אבל אנו את עצמנו לא נאבד, את דעתנו בנו לא יבלבלו. ועלינו תמיד להכריז את האמת, אשר סוף כל סוף יבקע כשחר אורו, כי ההנהגה הנושאת את שם ישראל על לא תורה, מזויפת היא, ועוכרת את ישראל אבל אין לה רגלים, בדקי בכרע"י כדאיאת שם בחז"ל ואנו ישראל הגוי קדוש הננו מקבלים עלינו עול תוה"ק ועול מלכות שמים, ובזיפנים אין אנו מכירים. כי כל כלי יוצר עליך לא יצלח ולעולם נח"י ונזכה לגאולה שלמה ע"י ביאת משיח צדקנו בב"א.

(נרפס בגליון "החומה" י"ט סיון תש"ט, מרן החזו"א בראותו מאמר זה הביע את התפעלותו ממנו)

ההנהגה של המלכות בישראל. - ומה נורא הוא מצבנו שגזלו את ישראל שמנו, למטרה הפוכה מכל חיותו של עם ישראל, להכחיד את ישראל ח"ו, ולהמירו שלא יזכר מהותו האמיתי עוד ח"ו. ועם ישראל עומד ומתריע נגד כל העולם, על שנותנים יד לזיוף ממאיר כזה שיתקיים בעולם ואין שומע.

אמנם מה שעלינו מעובדת שלמה ללמוד על מצבנו אנו עתה הוא, כי לו נכשל שלמה לעזוב אפילו על שעה קלה את טענתו "אני שלמה" - שעלי' נדמה כמשוגע בפני כל העולם, ושהיתה לעאורה אבודה מכל תקוה, - והי' פונה לדרך של שלמה עם המציאות, שיסכים גם הוא באופן זמני על מלכותו של האשמדאי בשם שלמה, ויסתלק מטענתו "אני שלמה", שאז חדל העולם לחשבו למשוגע, ואז ודאי הי' יכול בחכמתו להשיג איזו משרה חשובה במלכות, ואז ודאי הי' יכול בחכמתו להשיג איזו משרה חשובה במלכות, ואיזה חלק בהנהגת השלטון להציל עד כמה שיכול להציל.

ועי"ז אפשר עוד הי' מוצא למראית עינים

.....
לו נכשל שלמה לעזוב אפילו על שעה קלה את טענתו "אני שלמה" - שעלי' נדמה כמשוגע בפני כל העולם, ושהיתה לכאורה אבודה מכל תקוה - והי' פונה לדרך של שלמה עם המציאות, שיסכים גם הוא באופן זמני על מלכותו של האשמדאי בשם שלמה, ויסתלק מטענתו "אני שלמה", שאז חדל העולם לחשבו למשוגע, ואז ודאי הי' יכול בחכמתו להשיג איזו משרה חשובה במלכות, ואיזה חלק בהנהגת השלטון להציל עד כמה שיכול להציל...
.....

ההשתתפות בבחירות הטמאות לכנסת המינים - מרידה במלכות שמים רח"ל!

יהודים מאמינים בני מאמינים!

תוכל", ובכח הזה כבר סחב אחריו המונים אשר גם כאשר אחר המעשה מבינים כי רימה אותם, אך אין בידם לעשות מאומה.

זכור, המפלגות שכרו בהון רב מומחים בכדי להטעות ולרמות, והם עושים מלאכתם נאמנה, ואתה הוא המרומה אשר על גבך חרשו חורשים, המה עוסקים ב"חולשותיך" ומנצלים אותן עד תום, הם יורדים לסוף דעתך, ומאיימים בפיתום ורעמסס.

דע! כי הכל רמאות ושקר, אין בכל התעמולה שלהם אפילו סרך של אמת, אל תהי נח להתפתות אחריהם, אל תהי פתי המאמין לכל דבר.

בעת כזו עליך להחזיק בכל תוקף בדעת ובתבונה ביושר ובמתירות, אל תמהר לחרוץ דין, אל תקבל את ה"עובדות" אלא בדוק הכל בעצמך ואל תסמוך על "עושי מלאכתך", וה' ישמור רגלך מלכד.

בבוא עת נסיון, עת צירוף ובירור מי לה' ומי למשנאי ה', מי לתורה ומי לעוקרי התורה, מי הוא לאמונתו ודתו ומי הוא הבוגד ח"ו באמונתו ודתו.

עמוד כצור חלמיש מול גלי השקר המבקשים להדוף את העולם, התייצב כחומה בצורה, ועמוד כברזל נחושה נגד כל פיתוי ומפתה, אמור לכל המסיתים ומדיחים כי כבר נשבענו לאבינו שבשמים שלא נמירנו באל אחר, כבר נכנסנו בברית "להיות לך לאלקים ואתם תהיו לי לעם", מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוז לו.

בזמן כזה, גדול כח סילוק הדעת כח השקר המבלבל את השכל הישר, כל כוחו ככח זרמת הסוסים הרץ ושוטף, מונע ומפריע להתיישב בדבר, להתבונן היטב מה הוא אומר וכמה אמת מונחת בטענותיו ונימוקיו, זועק הוא "מהר! רוצ' לא עת עתה לויכוחים! עכשיו צריך לעשות כך כי אח"כ כבר לא

מעמד הכרזת נאמנות לה' ולתורתו

בצהרי היום השלישי י"א שבט תשע"ג

היום בו יצאו אנשים מזרע ישראל להעמיד

הנהגת מרד בה' ובתורתו רח"ל

יתאספו המוני בית ישראל החרדים אל דברו, הכואבים על חילול כבוד שמו יתברך לצאת לרחובה של עיר

ולהכריז בקהל עם נאמנותינו לה' ולתורתו הק'

נכריז ברמה כי נצח ישראל לא ישקר - ואין לנו חלק ונחלה במרידה במלכות שמים!

נכריז כי מלחמת החרמה שהכריזו כל גדולי ישראל קדושי עליון ראשונים כמלאכים לפני למעלה ממאה שנה כנגד טומאת הציונות - בתוקפה עומדת!

עוד רד ישראל עם א-ל ועם קדושי נאמן!

מֶלֶךְ נִכְבַּד וְחָכֵם
מֶלֶךְ בָּאֶרֶצוֹ, וְהָכֵל
הַכִּירוּ בְּמַלְכוּתוֹ
וּבְחִסְדּוֹ וּקִיבְלוּ עָלֵיהֶם
מִרְתּוֹ, וְאִףּ הַמֶּלֶךְ
הַחֲזִיר חִיבָה לַעֲבֹדוֹ
וְחָפֵץ בְּטוֹבָתָם וּיְנַהֲלֵם
עַל מִי מְנוּחֹת. הִיָּה
הַמֶּלֶךְ דּוֹרֵשׁ טוֹב
לַעֲמוֹ, וְהָעָם מְכִיר-
טוֹבָה לַמֶּלֶךְ.
וְיִהְיֶה הַיּוֹם, וְיִתְלַקְטוּ
פּוֹחֲזִים וְרִיקִים
הַחֲפִצִּים בַּחַיִּי הַפֶּקֶר
וְהַכְרִיזוּ מֶרֶד גָּלוּי
בַּמֶּלֶךְ! וְיִלְכּוּ וְיִבְנוּ לָהֶם
עִיר קִטְנָה, הַקִּימוּ לָהֶם
מִנְהֵג וְחֻקָּקוּ לַעֲצָמָם
חֻקִּים חֲדָשִׁים, וְחָתְרוּ תְּמִיד לַהֲרִיזוֹ וּלְהַקְטִי
אֶת הַמֶּלֶךְ.

הַמֶּלֶךְ בְּטוֹבוֹ הָאֵרִיךְ אִפּוֹ, וְנִמְנַע בִּינְתִיִּים
מִלְּהַכְנִיעַ אֶת הַמֶּרֶד בְּכַח. מִשְׁרָאוֹ הַמּוֹרְדִּים
כִּי לֹא אִירַע לָהֶם מְאוּמָה, הַגְדִּילוּ מַעֲשֵׂיהֶם
וְהַכְרִיזוּ כִּי בְּדַעְתָּם לִכְבוֹשׁ אֶת כָּל הָאָרֶץ,
וּלְסַלֵּק אֶת הַמֶּלֶךְ וּלְקַחַת אֶת כָּל מַלְכוּתוֹ מִיָּדוֹ.
אֲזַי קָמוּ אַחֲדִים מִנְּאֻמֵּי הַמֶּלֶךְ, וּבְתַמְיָמוֹתָם
סָבְרוּ לְהִכְנִס אֶל עִיר הַמּוֹרְדִּים וּלְהַשְׁתַּתֵּף
עִמָּם בְּהִנָּהֲגָתָם, בְּמַטְרָה לְהַצִּיל מִבְּפָנִים, שְׂמָא
יִכְלּוּ לְהַשְׁפִּיעַ קֶצֶת עַל
הַמּוֹרְדִּים לְבַל יִפְשְׁעוּ
יֹתֵר מִדָּאִי כִּנְגַד הַמֶּלֶךְ.
כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אֶל הַמּוֹרְדִּים,
פָּתְחוּ לָהֶם הַשַּׁעַר בְּרוּחַב
לֵב, בִּיּוֹדָעִם כִּי עַל-יְדֵי-
כֵן יִתְחַזַּק מַעֲמָדָם, שֶׁהִי
אִף מִנְּאֻמֵּי הַמֶּלֶךְ מְכִירִים
בָּהֶם וְנִכְנָעוּ אֲלֵיהֶם.

אוֹאֲזַי פָּנוּ כָּל שָׂאֵר נְאֻמֵּי
הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּתְחַבְּרִים
אֶל הַמּוֹרְדִּים, וַיֹּאמְרוּ
לָהֶם: הָאֵם לֹא תִבְיֵנוּ כִּי
בַּעֲצָם כְּנִיסַתְכֶם אֶל עִיר
הַמּוֹרְדִּים וְהַשְׁתַּתְּפוּתְכֶם

בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם, הֵנֶכֶם מַגְדִּילִים כּוֹחַם וּמַחֲזִיקִים
יָדֵם! בַּעֲצָם כְּנִיסַתְכֶם אֲלֵיהֶם - תִּהְיֶה מִטְרַתְכֶם
אֲשֶׁר תִּהְיֶה - הֵנֶכֶם הוֹפְכִים לְהִיּוֹת שׁוֹתְפִים אֶל

מְזֻדְדִים בַּמֶּלֶךְ!

משל נמרץ - ולקחו בצדו

ולא אמרו די, עד
שהקימו להם ממשלת
זדון וחוקה חדשה עם
בית מחוקקים ושמו
"כנסת", ויכריזו לאמרו:
אין אנו מתחשבים
בתורת ה' מסיני,
אלא חוקים עכומיים
הנחקקים על ידינו,
רק הם מחייבים אותנו
והם עליונים מעל
התורה וההלכה, עפרא
לפומייהו.

שומרי התורה נאמני
ה' חרדו ונזדעזעו,
ויקומו מביניהם רכי-לבב
ויאמרו: הבה נשתתף
אף אנו להיכנס לבית

מחוקקיהם, שמא נצליח מבפנים לשנות חוקים
אחדים לטובה ולהציל מה שניתן להציל.

אז השיבו להם נאמני ה' האמיתיים: **כיצד
יעלה על דעתכם לשתף פעולה עם המורדים
הרשעים ולהודות בעצם כניסתכם בסמכותה
ועליונותה של "כנסת" מנאצת זו. הלא כניסתכם
והשתתפותכם כחברים-מן-המניין בבית
מחוקקיהם - מהווה השתתפות בעצם המרידה
המאורגנת בבורא עולם.**

אומרים המשתתפים: אך אם לא נשתתף
עמָהֶם מִי יִדְעַע אֵלּוֹ גְּזֻרוֹת הֵם יִגְזְרוּ כִּנְגְדֵנוּ, וְעַלֵּינוּ
אִיפּוֹא לְהִתְגּוֹנֵן וּלְשִׁמּוֹר עַל עֲצָמָנוּ מִבְּפָנִים.
מְשִׁיבִים נְאֻמֵּי ה': הִיתְכֵן כִּי ע"י הַשְׁתַּתְּפוּת
בְּמִרְיָדָה בָּה' וּבְתוֹרָתוֹ, תִּצְמַח יִשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל?
כָּלֹם הָאֻמוֹנָה וְהַתּוֹרָה נִתְּנוּ לָנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
מִסָּחֵר וּחֲשִׁבּוֹנוֹת, לוֹוֹתֵר כֹּאֵן כְּדִי לְהַצִּיל שָׁם?
זֹאת בְּנוֹסֵף עַל הַמִּצִּיאוֹת הַמוֹכַחֶת כִּי אֵין כָּל
תּוֹעֵלֶת וְלֹא הַצְלָה בְּהַשְׁתַּתְּפוּת זוֹ, וְאֵין מִטְרַתָּם
אֵלּא כֶּסֶף וּמִמּוֹן וּמַצְלָצִלִּים שֶׁהֵם מְקַבְּלִים,
אֵךְ כְּמוֹבֵן שְׂאֵין בְּכֵךְ כְּדִי לְהַתִּיר הַשְׁתַּתְּפוּת
וְהַעֲמַדַת כִּנְסַת הַמּוֹרְדִּים בְּהִשְׁרִי." * * *

עֲשֵׂה זֹאת אִיפּוֹא וְהִנְצַל: הִימָנַע מִלְּהַשְׁתַּתֵּף
בְּבַחֲרִירוֹת אוֹמְלָלוֹת אֱלֹהִים, וְהִתְפַּלֵּל מִקְרֵב לֵב כִּי
בְּמַהֲרָה נִזְכֶּה לִרְאוֹת אֶת כָּל הַרְשָׁעָה שֶׁתְּכַלֶּה
כַּעֲשֵׂן וְאֵת הָעִבְרַת מִמְּשַׁלַּת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ,
וְנִשְׁגַּב ה' לְבָדּוֹ בְּיוֹם הַהוּא וְהִיָּה ה' לַמֶּלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ, אֲכִי"ר.

הַמֶּרֶד, בְּהַכְרַתְכֶם בְּסַמְכוֹת הַמּוֹרְדִּים וְהַכְרַזְתְּכֶם
כִּי חֻקֵּיהֶם עוֹמְדִים מַעַל לְחֻקֵּי הַמֶּלֶךְ!
אִם נְאֻמִּים אַתֶּם אֶל הַמֶּלֶךְ בְּאֻמוֹת, אֵין לָכֵם
אֵלּא לְהַדִּיר רִגְלְכֶם מִבֵּית הַמּוֹרְדִּים, וּלְהַכְרִיז
בְּאֻזֵּי כָל כִּי אֵינְכֶם מְכִירִים בְּסַמְכוֹת הַמּוֹרְדִּים
וְלֹא מִתְחַשְּׁבִים בְּחֻקוֹתֵיהֶם, אֵלּא דְּבוּקִים אֲנוּ
בְּמַלְכָּנוּ וּמִמֶּנּוּ לֹא נִטָּה יָמִין וּשְׂמָאל.

* * *

"יְעוֹדֵם וּמִטְרַתָּם שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם,
הוּא, לְהַשְׁלִיט עַל עֲצָמָם וְעַל הָעוֹלָם כּוֹלּוֹ אֶת
מַלְכוּתוֹ שֶׁל בּוֹרְאָנוּ יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ, וְכִיּוֹן שֶׁחֲטָאוּ וּפִשְׁעוּ
דּוֹרוֹת הָרַאשׁוֹנִים בְּבוֹרְאָם,
מֵאֵס בָּהֶם, וּבַחֵר בְּאַבְרָהָם
אֲבִינוֹ אֲשֶׁר הַשְׁלִיט וְהַמְלִיךְ
אֶת הַקֶּבֶד"ה בְּעוֹלָם, וּתְּפִקִּיד
זֶה נִמְסַר לְזִרְעוֹ אַחֲרָיו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, עַד עוֹלָם.

בְּרֵם, הַשְׁטָן הוּא יִצֵּר
הָרַע לֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט עַד
כִּי הַצִּלִּח בְּעוֹוָה"ר לְלַכּוֹד
בְּרִשְׁתּוֹ צִאֲצִאִים מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר קָמוּ וְהַכְרִיזוּ
מֶרֶד גָּלוּי וּמְאוֹרָגֵן בְּהַקְב"ה!
מֶרֶד בְּתוֹרָתוֹ וּבְמַלְכוּתוֹ!

וְהִרְיָהֶם עוֹשִׂים וּפּוֹעֵלִים כָּלִי יִכְלַתֶּם לְסַלֵּק
שְׂכִינָתוֹ ית' מִן הָעוֹלָם וּלְבַטֵּל מַלְכוּתוֹ מִן
הָאָרֶץ, הֵס מִלְּהַזְכִּיר בְּשֵׁם ה'! רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

**בַּעֲצָם כְּנִיסַתְכֶם אֲלֵיהֶם
- תִּהְיֶה מִטְרַתְכֶם אֲשֶׁר
תִּהְיֶה - הֵנֶכֶם הוֹפְכִים
לְהִיּוֹת שׁוֹתְפִים אֶל
הַמֶּרֶד, בְּהַכְרַתְכֶם
בְּסַמְכוֹת הַמּוֹרְדִּים
וְהַכְרַזְתְּכֶם כִּי חֻקֵּיהֶם
עוֹמְדִים מַעַל לְחֻקֵּי
הַמֶּלֶךְ!**

מדוע היה חטא על כלל ישראל בזה שלא שמעו ליהושע וכלב - הרי עשרה נשיאים עיני העדה אמרו כן?

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו' (במדבר ט"ו ל"ט). כתיב בפרשת ציצית לתקן חטא מרגלים ולא תתורו פי' רש"י ליבא ועינא ב' מרגלים, והי' חטא שהגם שהעשרה נשיאים עיני העדה אמרו כן, הי' ראוי לבני ישראל שלא לתור אחריהם, והוא ללמד לכללות ישראל שהגם שיהיו נביאי שקר או מנהיגים כידבעם ושאר גדולים, ויראו שנוטים מדרך השי"ת לפי פשוט, לא ישמעו להם כלל, ואפשר יהי' עוד נסיגות כאלו קודם הגאולה.

(בעל חידושי הרי"ם בספר הזכות, פרשת שלח)

לפקוח עינים

אני הוא שכריתי את הבור...

האשמים בכל!!

אחרי שנכנסו לכנסת המינים, אחרי שהפכו להיות חלק כחלק מהממשלה הציונית, אחרי אשר סוחטים מהציונים את כספיהם הטמאות, אחרי שיושבים איתם יומם ולילה, אחרי שבמשך שנים רבות מנסים "הנציגים החרדים" להתפלמס כי הדיחוי אינו "חלילה" השתמטות מהשירות הצבאי, אלא 'דיחוי זמני' וזאת מפני שהמדינה זקוקה לתורה עבור קיומה והגנתה, וכאילו בני הישיבות משרתים את המדינה בזאת שהם לומדים תורה (כאילו לימוד תורתנו הק' שניתנה מפי הגבורה הוא אמצעי להגנת המדינה המורדת בתורה ונותנה).

אחרי כל זאת, אין כבר כל פלא מדוע עלתה בדעת הציונים לגייס לצבא את בני היהדות הנאמנה.

"כי אם הינכם חלק מהממשלה הציונית, יושבים בכנסת, ונוטלים את כספי המדינה, מדוע באמת לא תתגייסו לצבא הציוני - הרי הינכם אזרחים שווים במדינה?", טוענים הציונים, ובצדק.

ואחרי שהנציגים החרדים, הם עצמם "כרו את הבור", והפילו לתוכו את המוני בית ישראל, עוד אינם בושים לתבוע את הציבור, להשתתף בבחירות האסורות כי בלי הנציגים "הרי יגייסו את כל בני הישיבות"...

שקרנים שכמותכם! אתם ש"כריתם את הבור", אתם שהפלתם את בית ישראל לתוכו.

"כיון שנברא הברזל התחילו האילנות מרתתים, אמר להן מה לכם מרתתין? - 'עץ מכם אל יכנס בי ואין אחד מכם ניזוק' (בראשית רבה פ"ה).

העורים פקחו עיניכם, ושובו לדרך התורה הק'!

וכאן נשאלת השאלה!?

איך עלה בדעת הציונים לגייס את בני היהדות החרדית לצבא הציוני - מיהו השוטה שיגייס את אויביו לצבא שלו? וכשם שלא עלה על דעת הציונים לגייס את אויביהם הערבים - מפני ששירותו של ערבי בצבא הציוני הוא כנתינת חרב בידי האויב. א"כ מדוע יחפצו הציונים לגייס לצבא הציוני את היהודים החרדים? ולא זו בלבד הרי אם את הערבים - לא עלתה להם ב'חלומם הכי יפה' לגייס לצבא הציוני - על אחת כמה וכמה היהודים החרדים, אשר הציונים העבירו על הדת

וכאן נשאלת השאלה!?

איך עלה בדעת הציונים

לגייס את בני היהדות

החרדית לצבא הציוני,

מיהו השוטה שיגייס את

אויביו לצבא שלו?

את רוב מנין העם היהודי בשריפת נשמתם, ועל דגלם חרתו מלחמה גלוי בתורתנו הק' ומרידה המונית במלך מלכי המלכים הקב"ה, הרי שנאיתנו - שנאת כל יהודי - למדינה הציונית היא עמוקה פי כמה לאין ערוך משנאתם של הערבים למדינה הציונית - שכל מלחמתם נגד הציונים הוא רק מפני שגזלו מהם את ארצם ומולדתם. וכאן נשאלת השאלה איך צץ במוחם רעיון משונה כזה, לגייס את האויבים הגדולים שלהם - היהודים הנאמנים לד' ולתורתו - לאותו צבא כופר ומורד?

התשובה לכך הוא פשוט וברור ביותר לכל בר דעת: "הנציגים החרדים" - הם

יהודי הלך כדרכו ברחוב העיר, ובאין משים נתקל בבור פתוח, ונפל לתוכו, כשהוא שובר את רגליו וכל עצמותיו. יהודי שעבר ברחוב, וראה את הלה שוכב בבור שבור כולו חסר אונים, הזדרז מיד, והוציא את היהודי מן הבור, והכניסו לביתו.

במשך חודש ימים טיפל בו הלה במסירות ונאמנות כל תתואר, כשהוא מאכילו ומשקהו, וקונה עבורו את הרפואות היקרות ביותר - עד שבמלאות חודש ימים יצא הלה מביתו בריא ושלם כאחד האדם.

בצאת הנופל מבית מטפלו, פנה במילים נרגשות למארחו והודה לו מקרב לב: "אין בפי די מילים להודות לך על כל החסד שעשית עמדי, ואיני יודע איך וכיצד להכיר לך טובה..."

בעודו מחפש מילים כיצד להודות למארחו, אומר לו מארחו: "אינך צריך להודות לי אף תודה אחת, כי אני הוא שכריתי את הבור - ולולי זאת לא נפלת כלל..."

...

כלפי מה הדברים אמורים?

המפלגות "החרדיות" למיניהם, עובדים בעמל רב, כיצד להסית ולהדיח את בני ישראל לקחת חלק בשלטון המרד במלכות שמים.

כידוע שלאחרונה התעוררו ראשי הציונים להוציא לפועל את גזירת הגיוס, האומרת לגייס לצבא הציוני את בני היהדות הנאמנה.

וכאן מצאו ה"נציגים החרדים" למיניהם לצאת בתעמולה גדולה, כי מוכרחים להשתתף בבחירות, כי הרי בלי ישיבתם בכנסת המינים "הרי יגייסו את כל בני הישיבות"...

...

הגיע הזמן להחליט!

זכויות השבוי:

זכויות:

- אינו משתתף בבחירות לכנסת הציונית
- אינו משתתף בבחירות לעיריה הציונית
- אינו מקבל 'תקציבים' למוסדות החינוך

חובות:

- אינו מתגייס לצבא הציוני
- אינו מתגייס לשירות לאומי
- אינו מתגייס למשמר אזרחי

להיות **שבוי** תחת השלטון הציוני
לא להשתתף בבחירות לכנסת ולעיריה, לא לקבל
תקציבים מהמדינה והעיריה הציונית
- וגם לא להתגייס לצבא הציוני.

זכויות ה'אזרח' הציוני:

זכויות:

- זכות השתתפות בבחירות לכנסת הציונית
- זכות השתתפות בבחירות לעיריה הציונית
- קבלת 'תקציבים' למוסדות החינוך

חובות:

- התגייסות לצבא הציוני
- התגייסות לשירות לאומי
- התגייסות למשמר אזרחי

להיות **אזרח** ציוני - שווה זכויות וחובות.
להשתתף בבחירות לכנסת ולעיריה, לקבל
תקציבים מהמדינה והעיריה הציונית
- וגם להתגייס לצבא הציוני.

לזכות בהחלטות!

אם אתם מובדלים מהם - הרי אתם שלי,
ואם לאו - הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו!

עַד מָתִי אַתֶּם פִּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים
אִם ה' הָאֱלֹקִים לָכֵן אַחֲרָיו, וְאִם הַבַּעַל לָכֵן אַחֲרָיו

הידעת?

• **הידעת** כי בראשית צמיחת רעיון הציונות יצאו כל גדולי ישראל, חסידים ומתנגדים, ספרדים ואשכנזים, למלחמת חרמה נגדה?

• **הידעת** כי גדולי ישראל התנגדו למדינה עצמאית לעם ישראל - **אף אם תתנהג עפ"י התורה?**

• **הידעת** כי גם אם 'חברי הכנסת' יהיו גאונים וצדיקים - גם אז אסור להיות שותף במלכות המינות?

• **הידעת** מדוע התנגדו גדולי ישראל זי"ע, לרעיונו של עמנואל נח להקים **מלוכה יהודית בארה"ב**, עוד לפני למעלה מ-180 שנה?

• **הידעת** כי מרן המהר"ם שיק וה'כתב סופר' אסרו להשתתף בבחירות לקאנגרס בבודאפסטה שבהונגריה - **אף אם ע"י ישיבתם בקאנגרס יוכלו לפעול לטובת היהדות?**

• **הידעת** כי בעת שעלתה הצעה באגו"י להתחבר עם "הסוכנות הציונית" הורה מרן החפץ חיים "שאפילו אם יתבטלו עי"ז רוב הישיבות - אין זה מכריע להתחבר עמהם?"

• **הידעת** כי בעת שאגו"י בירושלם פתחה במו"מ משותף עם הקהלה הציונית 'הועד הלאומי' שלח מרן הגר"א וואסערמאן מכתב לאחד העסקנים: **"כי מעתה אין ביניהם ולבין המזרחי ולא כלום?"**

על כך ועוד שאלות רבות תמצא תשובות בקונטרס שלפניך, ותתוודע לדברים רבים שהסתירו ממך עד היום הזה.

